

ГЛАСНИК

АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ ВОЈВОДИНЕ
ЧАСОПИС ЗА ПРАВНУ ТЕОРИЈУ И ПРАКСУ

LIV год. од изласка

Нови Сад, новембар 1982.

XXXI год. непрекидног издавања

Број 11

САДРЖАЈ

АДВОКАТУРА И ДРУШТВО

Боривој Јекић

Конференција Савеза републичких
и покрајинских адвокатских ко-
мора Југославије

Адвокатура у СФРЈ и њена улога у
остварењу уставности и законито-
сти

Закључци Конференције Савеза ре-
публичких и покрајинских адво-
катских комора Југославије

ЧЛАНЦИ И РАСПРАВЕ

Др Александар Јовичин

Права и обавезе уговорних страна
код уговора о контроли робе и
услуга

ГОДИШЊА СКУПШТИНА АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ ВОЈВОДИНЕ

Позив на редовну годишњу Скуп-
штину

Извештај Управног одбора о раду
Адвокатске коморе Војводине

Биланс Адвокатске коморе Војво-
дине

Финансијски план прихода и расхо-
да за 1983. годину

Кандидатска листа

Изборна комисија

ПРАВНА ПРАКСА

Из Билтена судске праксе (бр. 5)
Врховног суда Војводине

САОПШТЕЊА

Из седнице Управног одбора

Са XVIII седнице Конференције ад-
воката одржане 23. X 1982. г. у
Новом Саду

Г Л А С Н И К

АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ ВОЈВОДИНЕ

ЧАСОПИС ЗА ПРАВНУ ТЕОРИЈУ И ПРАКСУ

LIV год. од изласка
XXXI год. непрекидног излажења

Нови Сад, новембар 1982.
Број 11

АДВОКАТУРА И ДРУШТВО

КОНФЕРЕНЦИЈА САВЕЗА РЕПУБЛИЧКИХ И ПОКРАЈИНСКИХ АДВОКАТСКИХ КОМОРА ЈУГОСЛАВИЈЕ

15. и 16. октобар 1982 — Нови Сад

Дана 15. и 16. октобра 1982. године одржана је Конференција Савеза републичких и покрајинских адвокатских комора Југославије у Новом Саду на којој је разматран положај адвокатури у СФРЈ и њена улога у остварењу уставности и законитости. Ова Конференција, састављена од по десет делегата из сваке коморе чланице Савеза републичких и покрајинских адвокатских комора Југославије, одржана је у извршењу једног од бројних задатака који произилазе из Закључака Савезног већа Скупштине СФРЈ од 25. јуна 1980. године. Истовремено је одржана у време када наше друштво улаже појачане напоре за остварење уставности и законитости у раду свих, и на тај начин доследном остварењу тековина наше социјалистичке револуције.

Уводно излагање „Адвокатура у СФРЈ и њена улога у остварењу уставности и законитости“ поднео је председник Савеза републичких и покрајинских адвокатских комора Југославије и председник Адвокатске коморе Војводине Боровој Лекић, адвокат из Новог Сада. На Конференцији су поднети реферати: „Остварење функције адвокатури и унапређење услова за пружање правне помоћи“ који је поднео Момир Видовић, адвокат у Сарајеву, заменик председника ИО Заједнице адвокатских комора Босне и Херцеговине; „Економски положај адвокатури и услови рада адвоката“ који је поднео Крешимир Абел, адвокат у Загребу, председник Одвјетничке коморе Хрватске, и потпредседник Савеза републичких и покрајинских адвокатских комора Југославије; „Самоуправљање и удруживање у адвокатури“ који је поднео Драгослав Трнинић, адвокат из Београда, председник Председништва Адвокатске коморе Србије, и члан Председништва Савеза републичких и покрајинских адвокатских комора Југославије; „Образовање и стручно усавршавање кадрова у адвокатури“ који је поднео Илија Марков, адвокат из Скопља, председник Адвокатске ко-

море Македоније, и члан Председништва Савеза републичких и покрајинских адвокатских комора Југославије.

Поред бројних гостију Конференцији су присуствовали: др Антон Вратуша, председник Савезног већа Скупштине СФРЈ; мр Миодраг Трифуновић, председник Одбора за правосуђе Савезног већа Скупштине СФРЈ; Васа Милић, члан Председништва СК ССРН Југославије и председник Председништва Покрајинске конференције ССРН Војводине; Ивица Чакић, савезни друштвени правобранилац самоуправљања; Боровој Никишић, судија Савезног суда; Никола Бакулевски, републички секретар за правосуђе СР Македоније; Драгољуб Ђосић, републички секретар за правосуђе и управу СР Србије; др Даринка Недељковић, покрајински секретар за правосуђе и управу САП Војводине и члан Извршног већа Скупштине САП Војводине; др Бранко Петрић, председник Врховног суда Војводине; Бранислава Драшковић, самостални саветник у Савезном секретаријату за правосуђе и организацију савезне управе; Анђелко Којчић, заменик покрајинског секретара за правосуђе; Антоније Борић, саветник покрајинског секретара за правосуђе.

Конференцију су поздравили: др Антон Вратуша, председник Савезног већа Скупштине СФРЈ; Васа Милић, члан Председништва СК ССРН Југославије и председник Председништва Покрајинске конференције ССРН Војводине; Боровој Никишић, судија Савезног суда, и др Даринка Недељковић, члан Извршног већа Скупштине САП Војводине и покрајински секретар за правосуђе и управу САП Војводине.

Дана 14. октобра 1982. године у просторијама Адвокатске коморе Војводине одржан је сусрет делегата Конференције, за које је приредио пријем председник Савеза републичких и покрајинских адвокатских комора Југославије друг Боровој Јекић, адвокат из Новог Сада. Дана 15. октобра у 10 часова отворена је Конференција Савеза републичких и покрајинских адвокатских комора Југославије у Конгресној сали Хотела „Парк“ у Новом Саду. Истог дана, покрајински секретар за правосуђе и управу др Даринка Недељковић приредила је пријем за делегате Конференције и госте у Клубу делегата у згради Скупштине САП Војводине. Истог дана настављен је рад Конференције који је завршен 16. октобра 1982. године усвајањем закључака.

Председништво Савеза републичких и покрајинских адвокатских комора Југославије је закључило да се целокупан ток рада Конференције Савеза, након што се изврши ауторизација излагања, објави у посебној споменици.

Обзиром на чињеницу да до издавања овог броја „Гласника“ Адвокатске коморе Војводине нису ауторизовани текстови, излагања уважених гостију др Ангона Вратуше, председника Савезног већа Скупштине СФРЈ, Васа Милића, члана Председништва СК ССРН Југославије и председника Председништва Покрајинске конференције ССРН Војводине, Боровоја Никишића, судије Савезног суда, и др Даринке Недељковић, члана Извршног већа Скупштине САП Војводине и покрајинског секретара за правосуђе и управу у овом броју објављујемо уводно излагање „Адвокатура у СФРЈ и њена улога у остварењу уставности и законитости“ председника Савеза републичких и покрајинских адвокатских комора Југославије Боровоја Јекића, адвоката из Новог Сада, председника Адвокатске коморе Војводине и Закључке Конференције Савеза републичких и покрајинских адвокатских комора Југославије, одржане 15. и 16. октобра 1982. године у Новом Саду.

Ауторизована излагања „Гласник“ ће објавити у следећим бројевима.

Боривој Јекић

председник Председништва Савеза републичких
и покрајинских адвокатских комора Југославије

АДВОКАТУРА У СФРЈ И ЊЕНА УЛОГА У ОСТВАРЕЊУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ

I

Састали смо се да после свестране расправе сагледамо садашње стање адвокатури Југославије. Да укажемо на: остварење њене функције, резултате у раду, организацију адвокатури, услове рада, профил кадрова у адвокатури и да предложимо правце разрешења постојећих неспоразума и проблема око места и положаја ове друштвене службе који су присутни у појединим срединама и на подручју неких комора.

Наша расправа о овим темама треба да се одвија у оквири-ма уставне позиције адвокатури, верификоване Закључцима Савезног већа Скупштине СФРЈ из јуна 1980. године, законских решења у републикама и покрајинама, реалног, свакодневног положаја и места адвокатури као друштвене службе и адвоката као радних људи који обављају адвокатску функцију, као и стварних потреба самоуправног социјалистичког друштва за адвокатуром као самосталном друштвеном службом за пружање правне помоћи радним људима, грађанима, радним и другим организацијама.

Социјалистичко самоуправно друштво продубљује и развија демократске облике власти. Ствара услове за проширење личних и демократских самоуправних права радних људи и грађана. При томе морамо знати да је у социјалистичком самоуправном друштву, као прелазном друштву, присутан несклад између прокламованог, пројектованог, жељеног и стварног остварења слободе и једнакости, уз сталан захтев и напор свих снага у друштву да се обезбеђују једнака права и обавезе под једнаким условима, радних људи и грађана, у складу са начелом социјализма „свакоме према раду“. Не мање морамо бити свесни постојеће друштвене реалности да радни људи и грађани нису на исти начин субјективно оспособљени, нити су у истој објективној

могућности да под једнаким условима остварују и штите своја права, интересе засноване на закону и праву на слободу.

Да би самоуправно социјалистичко друштво остварило прокламоване друштвено-економске и политичке односе и да би заштитило слободу и права човека и грађанина, самоуправљање и друштвену својину, друштвена заједница је преузела обавезу заштите уставности и законитости у раду свих, као и обезбеђење одговарајућих гаранција за реализацију ових вредности. Зато мора бити сталан захтев самоуправног социјалистичког друштва да се на сваки конкретан случај, када надлежни орган решава о праву, интересу заснованом на закону и о праву на слободу, доследно и правилно примени правна норма.

Поред других чинилаца који су по Уставу обавезни да брину о уставности и законитости у раду, друштвена заједница је део своје обавезе о бризи за уставност и законитост у раду пренела на самоуправну организовану адвокатуру. И то на свим местима и у свим поступцима када се пред надлежним органима разрешавају настали сукоби доношењем појединачних правних аката.

Из ових разлога адвокатура је постављена у уставној систематици у главу I, одељак 1 (Положај човека у удруженом раду и друштвена својина), у којој се прокламују основи друштвено-економског и политичког уређења СФРЈ.

Адвокатура као специфична друштвена служба за пружање правне помоћи постављена је у правном поретку у функцији обезбеђења једнакости грађана пред судом и другим органима који решавају о његовом праву или интересу заснованом на закону. Истовремено она има улогу да са уставне позиције радног човека и грађанина, којем пружа правну помоћ, контролише законитост у раду и утиче на поштовање уставности и законитости приликом доношења појединачних правних аката. Исто тако да као активна друштвена служба обавештава друштвено-политичку заједницу, њене органе и организације о уоченим појавама приликом остварења права и обавеза радних људи и грађана пред надлежним органима и организацијама, и на тај начин доприноси доградњи правног система.

II

Ова Конференција адвоката Југославије треба да сагледа како уставни положај адвокатуре, верификован Закључцима Савезног већа Скупштине СФРЈ, тако исто и фактичко стање адвокатуре у републикама и покрајинама и да укаже на недоследности приликом уређења положаја адвокатуре кроз ниже правне акте. У тим оквирима она треба да сагледа: профил адвокатског кадра, услове рада, друштвено-економски положај адвоката са аспекта захватања личног дохотка оствареног у адвокатури за задовољавање опште-друштвених и заједничких потреба и реалних остварења права по основу рада, и да укаже на несаслагласност

појединих решења са уставном позицијом адвокатуре и у односу на њено место у самоуправном друштву.

После расправе о овим питањима Конференција треба да предложи правце доследног спровођења уставних одредаби о адвокатури и на радне људе који обављају адвокатску функцију све са циљем да се у живот спроведу прокламована уставна начела и Закључци Савезног већа Скупштине СФРЈ из јуна 1980. године.

Уставне одредбе о адвокатури приликом њихове разраде нису доследно спроведене у појединим срединама, што је посебно разматрано у Анализи о стању и актуелним проблемима адвокатуре и других видова правне помоћи, коју је припремио Савезни секретаријат за правосуђе и организацију савезне управе у сарадњи са Савезом републичких и покрајинских адвокатских комора Југославије и одговарајућих републичких и покрајинских секретаријата, на основу које је Савезно веће Скупштине СФРЈ у јуну 1980. године усвојило Закључке о стању и актуелним проблемима адвокатуре и других видова правне помоћи.

У овим Закључцима изражен је на јасан и одлучан начин став друштва да је правна помоћ интегрални чинилац самоуправне праксе, система самозаштите друштвених вредности социјалистичког самоуправљања, уставности и законитости и да адвокатура као самостална друштвена служба и њен најзначајнији вид има изузетно одговорно место и улогу у јачању уставности и законитости, односно у остваривању и заштити слобода, права и одговорности радних људи и грађана, организација удруженог рада и других самоуправних организација и заједница. Битан је при томе став да се адвокатури као друштвеној служби и адвокатима као носиоцима ове друштвене службе мора обезбедити потпуно једнак положај и третман са аспекта права и обавеза по основу рада, као радним људима у организацијама удруженог рада друштвених служби.

Ови Закључци Савезног већа Скупштине СФРЈ значе да смо од највишег делегатског тела ове земље добили аутентично тумачење члана 31. Устава СФРЈ, његове суштине, смисла и дејства.

Сви ми с правом смо очекивали да после ових Закључака све друштвено-политичке заједнице анализирају и сагледају стање и проблеме адвокатуре у својим срединама и да кроз своје прописе поставе адвоката као радника у служби пружања правне помоћи у једнак положај са радником који обавља делатност у организацијама удруженог рада друштвених служби са аспекта обавеза и остваривања права по основу рада.

У садашњем тренутку мало се, међутим, учинило на спровођењу ових Закључака.

Морамо указати да још има појава прогресивног захватања личног дохотка оствареног у адвокатској делатности, што је у супротности са социјалистичким начелом расподеле према раду, па се ова Конференција мора заложити и захтевати да се лични доходак остварен у адвокатској делатности захвата по пропорционалним стопама, како се то иначе чини и примењује на лични

доходак радника у организацијама удруженог рада. С тим у вези се истовремено мора указати на анахрона схватања појединих средина, која још увек на адвокатуру гледају као на приватно занимање, сврставајући је у исти ранг са радом који се обавља на средствима у приватном власништву. Поред ове заостале свести, политика према адвокатури често је заснована на ексцесним појавама које смо имали и које се још увек дешавају у адвокатури, и то углавном од случајних пролазника који су ушли и који пролазе кроз редове адвоката. Није редак случај да се адвокатура од неких људи на одговорним функцијама у овом друштву помене у пежоративном смислу служећи им као контрапункт да би били убедљивији у својим излагањима, приликом истицања позитивних остварења. Нисмо још никад чули да се за браниоце супротних становишта каже да су надриадвокати као што се то у сличним приликама говори о надрилекарима.

Морамо једном за свагда уочити суштину адвокатске делатности. Самоуправно друштво се не може замислити без демократских односа, без слободног развоја личности, гаранције услова за остварење субјективних и других права радног човека и грађанина. То значи да је друштвена заједница поверила адвокатури да, у интересу целине и развоја друштва, пружа правну помоћ свим субјектима са циљем да се на сваки конкретни случај доследно примењује позитивна правна норма, истовремено јој гарантујући да у пружању правне помоћи независно и самостално користи сва законска средства да би странка остварила заштиту свог права, на закону заснован интерес и право на слободу.

Из свих ових разлога Конференција мора указати и подвући на погрешан став да је адвокатура приватна самостална делатност. Адвокатура своју функцију не обавља на средствима у приватном власништву, већ адвокатуру карактерише лични интелектуални рад, постављен у систему и као коректив и контролна позиција човека и грађанина, којем адвокат пружа правну помоћ, да се уз пуно поштовање уставности и законитости, доследном применом правних норми обезбеди заштита права радног човека, грађанина, радне и друге организације. Према томе адвокатуру карактерише лични интелектуални рад адвоката, јер само тада је адвокатура.

Резултат тог и таквог личног интелектуалног рада не сме и не може бити прогресивно захватан за алиментирање опште-друштвених и заједничких потреба. Присутне су, шта више, појаве у неким срединама да се уводе чак и порези на промет за адвокатске услуге, при чему још једном морамо указати на став адвокатских комора Југославије и одлуку Уставног суда Југославије од 16. I 1979. године У. бр. 41/79. да адвокатске услуге не могу имати третман робних услуга.

Адвокатски савет странци, иницирање поступка, заступање, одбрана, састављање жалбе нису услуге робног карактера.

Корисник ових адвокатских услуга у крајњој консеквенци и није грађанин, радни човек, радна и друга организација, који су се обратили за правну помоћ адвокату, већ је то правни систем и друштвена заједница као таква. Ово због тога што проблем грађанина, радног човека, радне и друге организације, настао због повреде њихових права, значи поремећену равнотежу у правном поретку, која се успоставља и активним учешћем адвоката у свим поступцима у којима се разрешавају настали сукоби и спорови, чиме се истовремено задовољава интерес друштвене заједнице да сви грађани под једнаким условима остварују своја права и извршавају своје обавезе.

Следствено томе и увођење пореза на промет на адвокатске услуге представља директно кршење уставности и законитости.

Ова енормна захватања и друга нерешена питања имају директан утицај на неповољан и неравноправан друштвено-економски положај радних људи који врше адвокатску функцију и негативно утиче на природну обнову адвокатског кадра.

Ови негативни чиниоци који имају директни утицај на статус ове друштвене службе, су и честе појаве прописивања претпостављених основица, односно личног дохотка адвоката, које сигурно такође значе кршење уставности и законитости у односу на радне људе који обављају адвокатску делатност, непоштовање начела расподеле према раду, непознавање суштине адвокатуре и линију мањег отпора.

Из прегледа се даље види да адвокати, иако плаћају једнаке стопе, па и увећане стопе за здравствено и пензионо осигурање, не остварују одговарајућа права из ових осигурања. Права из социјалног осигурања су им сужена, нису примерена давањима, положају, значају, количини и вредности рада, као ни квалификацији радног човека који обавља адвокатску функцију.

Ова Конференција се мора заложити да адвокати под истим условима као и радници у организацијама удруженог рада друштвених служби, по принципу солидарности, од свог резултата рада доприносе задовољавању општедруштвених и заједничких потреба, али и да под истим условима уживају плодове рада и на таквим основама обезбеђују економску и социјалну сигурност.

III

Из табеларног прегледа се види да је адвокатура у Југославији још увек стара, јер нерешен друштвено-економски статус приликом захватања из личног дохотка оствареног у адвокатској делатности, неједнак положај у остварењу права из здравственог и пензионог осигурања, и друга нерешена питања директно утичу на природно обнављање ове друштвене службе.

Адвокатура још увек није постала привлачна, јер не пружа довољно гаранције и могућности за младе кадрове правника да

се определе за обављање ове тешке и одговорне функције. Без довођења у склад прокламованих уставних начела, верификовани Закључцима Савезног већа Скупштине СФРЈ, са реалним обезбеђењем једнаког положаја адвоката са положајем радних људи у организацијама удруженог рада, друштвених служби, уз респектовање спецификума адвокатуре, нећемо обезбедити прилив младог, квалитетног правничког кадра у адвокатури.

Сигурно да није у интересу друштвене заједнице, радних људи и грађана, радних и других организација да се адвокатуром баве људи који су свој радни век провели у другим службама. Сви ми не можемо бити задовољни са садашњом обновом адвокатуре младим правничким кадром, која се још увек одвија на веома уском сектору, да углавном деца адвоката улазе у адвокатуру.

Адвокатске коморе као самоуправне организације, којима је друштвена заједница поверила бригу о адвокатури, морају предузимати мере и изналазити могућности и начине повезивања са одговарајућим сизовима, привредним коморама и др. у циљу формирања заједничких фондова из којих би се финансирало обучавање младог правничког кадра, из чијих би се редова обнављала адвокатура младим и квалитетним кадровима, а истовремено би се обучавали ови кадрови у адвокатским канцеларијама и за друге службе у друштву.

У садашњем тренутку један од израженијих ограничавајућих фактора за природну репродукцију адвокатуре представља пореска политика општина. Скоро је правило да се адвокат који узме на обуку адвокатског приправника додатно опорезује због коришћења туђе радне снаге. Очигледно је да се овде ради о несхватању суштине адвокатуре и стварног друштвеног интереса, да се адвокатура као основни вид пружања правне помоћи обнавља најквалитетнијим правничким кадром.

Како смо већ истакли у многим срединама није ништа предузето у спровођењу Закључака Савезног већа Скупштине СФРЈ, па тако и није реализована препорука да друштвено-политичке заједнице, органи и организације пруже помоћ адвокатури у решавању свих њених па и ових проблема, са крајњим циљем да се ова друштвена служба кадровски оспособи за пружање најквалитетније правне помоћи радним људима и грађанима, радних и других организација.

У Закључке ове Конференције мора ући захтев да општине својом политиком ослобођења или ублажавања опорезивања и других захватања подстичу адвокате да обучавају младе правнике за обављање правне помоћи било у адвокатури било за рад на другим местима.

На овај и сличне начине треба у пракси спроводити уставне одредбе „о у основи и у начелу једнаком положају адвоката“ са положајем радних људи у организацијама удруженог рада и друштвених служби.

Законима република и покрајина о адвокатури уређени су оквири самоуправног организовања адвокатури. Адвокатска комора је самоуправна организација адвоката. Законима су прописани услови ко може бити адвокат, а Статутима и другим нормативним актима даље се разрађује положај, права и обавезе адвоката у Адвокатској комори, дужности према Адвокатској комори, последице због кршења правила понашања Кодекса адвокатске етике, етичких норми самоуправног друштва. Адвокатска комора је организована и постављена у правном систему, тако што је друштвена заједница у великом делу пренела бригу о најзначајнијем виду пружања правне помоћи на Адвокатску комору, која је одговорна за стање у адвокатури, начин рада и квалитет пружања правне помоћи друштвеној заједници, с једне стране, и својим члановима адвокатима с друге стране.

Садашња организација и место Адвокатске коморе у потпуности су инкорпорирани у целокупни концепт самоуправног организовања у свим деловима друштва. Оправдање је, међутим, захтев адвокатури да на адвокатске коморе буде пренето више јавноправних овлашћења, и то када се ради нарочито о условима за упис у редове адвоката и за оцену стручне способности и радне делатне оспособљености за обављање ове друштвене службе, без обзира на формалноправне услове.

Сигурно је да самоуправно друштво у целини и адвокатура у њему нису и не могу бити задовољни садашњим начином попуњавања и обнављања адвокатског кадра, без обзира на досадашње резултате у раду.

Један од закључака ове Конференције морао би бити да се у Именик адвоката не може уписати млади правник који није навршио најмање три године стажа, да се не може уписати судија или тужилац са седиштем канцеларије у месту у којем је вршио судијску или тужилачку функцију. Истовремено се мора оставити адвокатским коморама да на објективизирани начин утврде да ли је кандидат реално обучен и оспособљен да обавља адвокатску функцију.

Морамо утицати као адвокатска организација са осталим деловима друштва да се формира свест о томе да адвокатуру карактерише лични интелектуални рад адвоката као и да адвокатура као друштвена служба, специфична по месту и функцији, у друштву не може испунити своју улогу уколико се бирократизује, уколико би се организовала тако да изгуби непосредни контакт са странком, уколико би превладао менаџерски менталитет, рекламерство.

Ми морамо доприносити да се формира свест да је друштвена заједница обезбедила својим грађанима, радним и другим организацијама најквалитетнију правну помоћ када је остварила услове да адвокат личним радом и непосредним контактом са странком која му се обратила за правну помоћ, предузима сва законска правна средства да би странка остварила своје право,

на закону засновани интерес и право на слободу. Свако друго гледање на адвокатуру је у супротности са суштином и разлогом постојања адвокатуре и потребе друштва за њом.

Из друштвене потребе мора да се надограђује и организација адвокатуре. Морамо предузимати све што омогућује да најквалитетнији млади правнички кадрови улазе у адвокатуру, да се адвокати при раду придржавају етичких норми самоуправног друштва и Кодекса адвокатске етике и да, самостално и независно, у оквиру Закона предузимају сваку радњу да би њихова странка остварила субјективно право, интерес заснован на закону и право на слободу.

Адвокати морају на свим местима и у сваком тренутку да се бескомпромисно залажу за остварење ових вредности. Било када се ради о остварењу адвокатске функције, о самоуправној организацији адвокатуре или облицима рада у остварењу адвокатске функције.

Од ове Конференције представника свих комора Југославије, која представља извршење једне од бројних обавеза адвокатских организација које проистичу из Закључака Савезног већа Скупштине СФРЈ од јуна 1980. године, очекујемо сви ми у првом реду да сагледамо шта је адвокатура као друштвена служба предузимала на извршењу Закључака и шта је адвокатура пропустила до сада да учини на реализацији ових Закључака. У другом да се договоримо о заједничком раду свих републичких и покрајинских адвокатских комора Југославије и одговарајућих органа и организација друштвено-политичких заједница, да свако у оквиру својих надлежности предузима мере да се у односу на адвокатуру као специфичну друштвену службу и на адвокате, као радне људе који извршавају адвокатску функцију, до краја у свакодневном животу спроведу уставне одредбе и Закључци Савезног већа Скупштине СФРЈ.

ЗАКЉУЧЦИ

КОНФЕРЕНЦИЈЕ САВЕЗА РЕПУБЛИЧКИХ И ПОКРАЈИНСКИХ АДВОКАТСКИХ КОМОРА ЈУГОСЛАВИЈЕ

одржане у Новом Саду 15. и 16. октобра 1982. године

1.

Уставност и законитост, остваривање права грађана и организација и заштита њихових интереса заснованих на закону представљају једну од основа и услова развоја СФР Југославије као самоуправне социјалистичке заједнице равноправних народа и народности.

Адвокатура као самостална друштвена служба, основни и најзначајнији вид правне помоћи има у томе изузетно важну и одговорну улогу.

2.

Развој и демократизација социјалистичких самоуправних односа у целини захтевају и даљи развој адвокатуре и њено потпуније самоуправно организовање и јачање њене друштвене улоге.

Ради тога је неопходно јачање и проширивање функција самоуправних организација адвоката као организоване друштвене снаге, у којима и преко којих ће сви адвокати остваривати не само своје и заједничке интересе, већ и своје друштвене обавезе и одговорности.

Самоуправне организације адвоката морају сносити одговорност не само за правилно функционисање адвокатуре у ужем смислу речи, већ и део одговорности за развој друштва у целини. Адвокатура као самостална друштвена служба и део нашег правног и друштвеног система у целини мора носити свој део одговорности и за његов укупан развој.

Развој самоуправљања у адвокатским организацијама на делегатском принципу, ради што непосреднијег утицаја адвоката као радних људи, већ је дао резултате који потврђују способност самоуправних организација адвоката да без непосредне интер-

венције са стране наставе успешно самоуправни развој адвокату-
туре.

Друштвена заједница може дати знатни допринос бржем развоју адвокату-
ре, извршавајући Закључке Савезног већа Скуп-
штине СФРЈ од 25. јуна 1980. године, већим отварањем према
њој, а нарочито омогућавањем адвокатури адекватног места у
укупном делегатском систему.

3.

Потпуније самоуправно организовање адвоката захтева све-
страније повезивање на принципима узајамности и међусобне
солидарности.

Да би се обезбедио развој адвокату-
ре у овом правцу и до-
вео у склад положај адвоката као радних људи с положајем рад-
них људи у организацијама удруженог рада друштвених делат-
ности, потребно је јачати материјалну основу самоуправних орга-
низација адвоката удруживањем средстава за стварање фондова
за изградњу станова за адвокате и пословног простора за адво-
катске канцеларије као друштвене имовине којом би располага-
ле самоуправне организације адвоката, фондова за потпунију
друштвену заштиту адвоката (накнада личног дохотка за време
боловања до 30 дана и др.), помоћ и кредитирање адвокатских
приправника и младих адвоката и сл.

Поверавање на располагање и коришћење самоуправним ад-
вокатским организацијама њихове раније непокретне имовине
представљало би не само значајну почетну материјалну основу
за формирање оваквих фондова, већ и крупан допринос подиза-
њу укупног друштвеног угледа адвокату-
ре као самосталне дру-
штвене службе.

4.

Развој и подстицање свих облика вршења адвокату-
ре захте-
ва и потпуније стручно оспособљавање адвоката за обављање све
сложенијих задатака.

Организовање већих адвокатских канцеларија и удружива-
ње рада адвоката у најразличитије облике, укључујући и радне
заједнице адвоката, јесте један од путева који може знатно до-
принети остварењу тог циља. Стога развој у овом правцу пред-
ставља трајно опредељење адвокату-
ре.

5.

Развој адвокату-
ре у означеним правцима у садашњим усло-
вима није могућан, јер не постоје сви битни предуслови.

Несклад између уставног положаја адвокату-
ре и стварног
друштвено-економског положаја адвоката и још недовољно схва-
ћена друштвена улога адвокату-
ре од стране неких субјеката

друштва, представљају основну препреку за њен развој и афирмацију.

6.

Материјалне обавезе адвоката (порез, доприноси и др.), осим мањих изузетака, и данас су у великој несразмери с њиховим стварним могућностима.

Неопходна је коренита измена у политици опорезивања прихода адвоката и вредновања њиховог рада.

Друштвеним договорима на нивоу република и покрајина, чији би потписници биле и самоуправне организације адвоката, и изменом постојећих прописа, потребно је обезбедити да се опорезивање прихода адвоката, укључујући и све врсте доприноса, не врши по оштријим стопама од оних по којима се опорезују лични доходи радника у удруженом раду друштвених делатности, обезбеђујући адвокатима, на тај начин, једнака права и обавезе по основу рада.

7.

Неједнаки и неоправдано различити услови у републикама и покрајинама за стицање права на вршење адвокатуре, а у неким срединама и изузетно благи, доводе кандидате за стицање права на вршење адвокатуре у неравноправан положај и снижују општи стручни ниво адвокатуре у целини.

Неопходно је предузети мере за поопштравање услова за стицање права на вршење адвокатуре у срединама где су ти услови неоправдано благи и настојати да се услови за стицање овога права бар приближно изједначе на подручју целе земље. При томе се мора обратити посебна пажња оцени достојности за вршење адвокатуре. Вршење адвокатске дужности захтева високу моралност и искреност, храброст, борбеност и хумани однос према човеку.

8.

Обнова адвокатуре младим кадровима, пре свега из редова адвокатских приправника, представља најприроднији пут за успешан развој адвокатуре.

Садашње стање не задовољава. Већ дуго се редови адвоката у великом броју попуњавају пензионерима и дипломираним правницима чији је радни век при крају.

Неопходно је да друштвено-политичке заједнице, пре свега општине, бенефицираним опорезивањем адвоката који имају младе правнике на приправничку вежбу, ослобођењем од опорезивања младих адвоката, обезбеђењем пословног простора за адвокатске канцеларије а посебно стварањем услова за отварање адвокатских канцеларија у седиштима судова у којима нема адвоката, извршавају своје уставне обавезе о обезбеђењу ус-

лова за пружање правне помоћи грађанима и организацијама путем адвокатури као основног вида правне помоћи.

Самоуправне организације адвоката морају посветити озбиљну пажњу вежби адвокатских приправника и њиховом оспособљавању за самостално обављање адвокатури, као и сталном стручном усавршавању адвоката.

Треба обезбедити да адвокатски приправници део приправничке вежбе проведу на пракси у суду, и обрнуто — да приправници из других делатности један део приправничког стажа обављају у адвокатским канцеларијама.

9.

Самоуправне адвокатске организације обавезне су да организују и развијају најширу акцију на извршавању Закључака Савезног већа Скупштине СФРЈ од 25. јуна 1980. године, упорно захтевајући од других друштвених субјеката извршење њихових обавеза које проистичу из тих закључака, као и да од свих адвоката захтевају максималну ангажованост на извршењу тих задатака и ових Закључака.

На тај начин, адвокатура као организована друштвена снага даће и свој допринос напорима целог друштва на остварењу циљева стабилизације, јачању општедруштвене заштите и развијању правне заштите, сузбијању кршења устава и закона, спречавању корупције и свих других негативних појава, те остварењу општих друштвених интереса.

ЧЛАНЦИ И РАСПРАВЕ

Др Александар Јовичин

судија Суда удруженог рада Војводине

ПРАВА И ОБАВЕЗЕ УГОВОРНИХ СТРАНА КОД УГОВОРА О КОНТРОЛИ РОБЕ И УСЛУГА

УВОД

Права и обавезе уговорних страна код уговора о контроли робе и услуга утврђују се уговором. Треба имати у виду да су одредбама Закона о облигационим односима из 1978. године регулисана само нека права и обавезе уговорних страна, а да је уговор о контроли робе и услуга још увек недовољно регулисан. Намера нам је да овим радом анализирамо поједина права и обавезе уговорних страна код уговора о контроли робе и услуга и њихове међусобне повезаности и односе према одредбама Закона о облигационим односима из 1978. године. Међутим, ради потпунијег сагледавања нека питања анализираћемо шире указујући на правну теорију, пословну праксу контролних организација и упоредно законодавство.

I

ПРАВА ВРШИОЦА КОНТРОЛЕ

1. Право на накнаду за извршену контролу

Право на накнаду је једно од основних права вршиоца контроле јер стручна контрола, по правилу, се врши у виду сталног занимања у циљу стицања дохотка.

Висина накнаде одређује се уговором, међутим, уговор о контроли робе и услуга постоји и када се уговорне стране нису изричито споразумеле у погледу висине накнаде. Према одредби Закона о облигационим односима из 1978. године вршилац контроле има право на уговорену односно уобичајену накнаду.¹ То

¹ Чл. 852. ст. 1. Закона о облигационим односима из 1978. године.

мента и предузме друге радње које контролној организацији омогућују уредно извршење контроле.⁹

4. Право залоге и право ретенције робе која се контролише

Законом о облигационим односима из 1978. године регулисано је да ради обезбеђења уговорене или уобичајене накнаде и накнаде нужних и корисних трошкова, вршилац контроле има право залоге на роби која му је предата на контролу.¹⁰ У страном праву ово право није предвиђено за посао контроле робе као што је то случај код посла шпедиције, комисионог посла, складишног посла, и послова транспортовања робе. У Законику међународне трговине Чехословачке Социјалистичке Републике из 1963. године и у Закону о међународним привредним уговорима Немачке Демократске Републике из 1976. године у којима је уговор о контроли робе регулисан као самостални уговор привредног права ово питање није регулисано.

Неки аутори сматрају да ово право није у законима призна-то због тога што посао контроле робе није детаљно регулисан у Законима.¹¹ Има мишљења да постоје извесни разлози зашто у законима није предвиђено ово право за контролне организације. Овде се, пре свега, мисли на то да се вршилац контроле најчешће не налази у ситуацији да има државину на роби која је предмет контроле. Вршилац контроле има само право на приступ роби коју контролише, што је различит положај од онога када има државину. У оваквој ситуацији и када би вршилац контроле имао ово законско право не би њиме уопште могао да се служи.

Сматрамо да је ово питање исправно регулисано одредбама Закона о облигационим односима из 1978. године. За правилно регулисање правних односа између уговорних страна није од значаја у којој мери вршилац контроле може користити ово право.

5. Право поверавања контроле робе другом вршиоцу контроле

Према одредби Закона о облигационим односима из 1978. године вршилац контроле може обављање уговорне контроле робе поверити другоме.¹² Ово право нема вршилац контроле, само ако му је наручилац контроле то изричито забранио. То значи да вршилац контроле, по правилу, може обављање контроле делимично или у целини поверити другоме.

⁹ Intercontroll GmbH Deutsche Warenkontrollgesellschaft, Allgemeine Geschäftsbedingungen, Berlin, 1965, par. 3.

¹⁰ Чл. 853. Закона о облигационим односима 1978. године.

¹¹ Лазих Радомир: Уговор о контроли робе у робном промету, Београд, 1963, стр. 63.

¹² Чл. 854. ст. 1. Закона о облигационим односима из 1978. године.

Међутим, уско везано за ово право вршиоца контроле је питање одговорности вршиоца контроле за рад другог вршиоца контроле. Законом о облигационим односима из 1978. године исправно је регулисано да када вршилац контроле обављање уговорне контроле робе повери другом вршиоцу контроле одговара наручиоцу за рад другог вршиоца контроле.

Према одредби Законика међународне трговине Чехословачке Социјалистичке Републике из 1963. године, ако вршилац контроле употреби за вршење контроле друга лица, одговара као да је контролу извршио сам.¹³ Иако то није изричито регулисано из наведене одредбе произилази право вршиоца контроле да уговорену контролу робе повери другом вршиоцу контроле.

Закоником о међународним привредним уговорима Немачке Демократске Републике из 1976. године нису регулисана питања поверавања контроле робе другом вршиоцу контроле иако је овај уговор регулисан као самостални уговор привредног права, већ решење овог питања треба тражити применом одредаба којима је регулисан уговор о делу на шта упућују одредбе овог Закона.

II

ОБАВЕЗЕ ВРШИОЦА КОНТРОЛЕ

1. Обавезе извршења уговорене услуге

Уговор о контроли робе и услуга се закључује да би вршилац контроле на стручан и непристрасан начин извршио уговорну контролу. Ситуација није спорна уколико је уговором прецизно предвиђено време, место и начин контроле, спорови настају онда када тако није поступљено.

Према одредби Закона о облигационим односима из 1978. године, ако у уговору није ништа одређено, вршилац контроле је дужан да изврши контролу у обиму и на начин који одговарају природи ствари.¹⁴

У упоредном праву ова обавеза вршиоца контроле различито је регулисана.

Закоником међународне трговине Чехословачке Социјалистичке Републике из 1963. године регулисано је да у погледу обима и начина контроле, ако није ништа уговорено, вршилац контроле дужан је да изврши контролу у обиму и на начин, који произилази из посебних прописа који се примењују на територији државе на којој вршилац контроле има своје седиште.¹⁵

¹³ Пар. 530. Законика међународне трговине Чехословачке Социјалистичке Републике из 1963. године.

¹⁴ Чл. 848. Закона о облигационим односима из 1978. године.

¹⁵ Пар. 523. ст. 1. Законика међународне трговине Чехословачке Социјалистичке Републике из 1963. године.

вредних производа намењених извозу за које није издат сертификат.

Сертификат се увек издаје након извршене контроле, а о току контроле води се записник. На основу таквог записника вршилац контроле ће касније издати сертификат. Најважнији подаци које мора да садржи сертификат су: подаци о роби, начину вршења контроле и налаз (мишљење) вршиоца контроле о констатованим подацима. Вршилац контроле најчешће у сертификату даје детаљан опис рада превасходно у циљу да свом комитенту пружи доказе о томе да је посао извршио савесно и стручно.

Уговорне стране могу се договорити да ће налаз (сертификат) вршиоца контроле сматрати коначним у погледу квалитета и стања робе. Ово је изричито предвиђено одредбом америчког Једнообразног трговачког законика из 1962. године у коме је регулисано да се уговорне стране могу споразумети да неко треће лице, по правилу то је специјализована контролна организација, изврши преглед и контролу да би утврдио да ли је роба саобразна уговору и у каквом се стању налази. Поред тога уговорне стране из уговора о купопродаји се могу договорити да ће налаз трећег лица бити обавезан за њих у сваком каснијем парничењу, односно уређењу спора.²²

Важно је истаћи да сертификат, као ни уговор о контроли робе и услуга, не регулише односе који постоје између купца и продавца. Купопродајни уговор који једна странка закључује са вршиоцем контроле су два одвојена правна односа.

Општи услови рада предузећа за контролу робе у ФНРЈ из 1958. године праве разлику између докумената које издаје предузеће за контролу робе. По извршеној услузи предузећу за контролу робе издаје писмени докуменат о извршеном раду односно налазу, а овај докуменат може бити извештај и сертификат. Извештај се издаје када се обавља посао по начелу уговора о делу, а сертификат се издаје када се обавља посао по начелу уговора о пуномоћству, што значи када је извршено и „преузимање”.²³ Међутим, истом одредбом наведених Општих услова одређена је садржина за обе исправе, која је потпуно иста.

Ово схватање из наведених Општих услова није прихваћено одредбама Закона о облигационим односима из 1978. године већ је исправа коју издаје вршилац контроле увек сертификат.

4. Обавеза обезбеђења робе од замене

Ова обавеза вршиоца контроле састоји се у предузимању потребних радњи у циљу обезбеђења робе од замене. Ту спадају обележавање робе, издавање робе, посебан начин слагања робе

²² Uniform commercial code 1962. art. 2-515B.

²³ Тачка 9. Општих услова рада предузећа за контролу робе у ФНРЈ из 1958. године.

у складиштима и слично поступање са робом која се контролише. Ова обавеза вршиоца контроле постоји како пре тако и после извршења контроле.

Законом о облигационим односима из 1978. године изричито је регулисано да робу која је предата вршиоцу контроле ради обављања уговорене контроле вршилац контроле је дужан чувати и обезбеђивати од замене.²⁴

У упоредном праву и у Општим условима пословања контролних организација није изричито регулисана ова обавеза вршиоца контроле. Међутим, већина аутора сматра да ова обавеза вршиоца контроле постоји иако није посебно регулисана јер проистиче из пажње уредног привредника. Пажња уредног привредника подразумева то да контролна организација као вршилац контроле мора да обезбеди да не дође до замене робе свог комитента.

Сматрамо да треба прихватити ова мишљења као исправна, међутим, законским регулисањем ове обавезе, како је то учињено у Закону о облигационим односима из 1978. године, отклоњене су све сумње у погледу постојања ове обавезе.

5. Обавезе чувања узорака

Ова обавеза вршиоца контроле постоји само ако је контрола вршена вађењем узорака. Уколико вршилац контроле врши контролу робе вађењем узорака, дужан је да чува узорке у циљу очувања њихове доказне снаге.

Треба напоменути да је важно да се узорци чувају на одговарајући начин. Обзиром на особине појединих врста роба могућно је да се протеком времена узорци мењају, уколико се не чувају на одговарајући начин.

Ова обавеза изричито је установљена Законом о облигационим односима из 1978. године. Према одредби тог Закона вршилац контроле дужан је да чува узорке који су му предати најмање шест месеци, уколико није другачије уговорено.²⁵ Из цитиране одредбе произилази да рок у коме је вршилац контроле дужан да чува узорке износи најмање шест месеци само ако уговорне стране нису уговориле неки други рок који може бити дужи или краћи од шест месеци. На готово идентичан начин ова обавеза вршиоца контроле регулисана је Општим условима рада предузећа за контролу робе у ФНРЈ из 1958. године према којима контролна организација обезбеђује узорке од замене и повреде у циљу очувања њихове доказне снаге и чува узорке који се код ње налазе на одговарајући начин најмање шест месеци уколико није другачије уговорено. После протекла овог дана предузеће за

²⁴ Чл. 850. ст. 1. Закона о облигационим односима из 1978. године.

²⁵ Чл. 850. ст. 2. Закона о облигационим односима из 1978. године.

контролу робе слободно располаже узорцима у оквиру важећих прописа.²⁶

6. Обавеза обавештавања наручиоца

Обавеза обавештавања наручиоца је нарочито значајна уколико су наступиле нове околности које захтевају да наручилац контроле учини додатне налоге вршиоцу контроле или кад је потребно да се у вези са контролом робе ангажује и неки други вршилац контроле. Ова обавеза је значајна нарочито када се ради о нужним и корисним трошковима које је вршилац контроле учинио за рачун наручиоца контроле.

Према мишљењу већине аутора после извршене контроле робе вршилац контроле има обавезу да састави рачун неочекиваних и неуобичајених трошкова у вези са контролом робе.

Обавеза обавештавања наручиоца изричито је предвиђена Законом о облигационим односима из 1978. године у коме је регулисано да је вршилац контроле дужан да о свим значајним околностима у току контроле и чувања робе благовремено обавештава наручиоца контроле а нарочито о нужним и корисним трошковима учињеним за његов рачун.²⁷

У упоредном праву у земљама где је уговор о контроли робе регулисан нема одредаба о овој обавези вршиоца контроле. Исто тако о овој обавези вршиоца контроле нема одредби ни у Општим условима пословања контролних организација, домаћим и страним, јер је општа тенденција изражена у општим условима пословања контролних организација да се што мање обавеза изричито предузме. Без обзира што ова обавеза није у довољној мери регулисана сматрамо да треба прихватити да је вршилац контроле на основу обавезе обавештавања наручиоца дужан да после извршене контроле састави рачун неочекиваних и неуобичајених трошкова у вези са контролом робе а који су били нужни и корисни.

III

Уговор о контроли робе и услуга у пословној пракси појављује се у различитим врстама које се међусобно разликују. Код појединих врста уговора о контроли робе и услуга вршилац контроле стиче и друга права и обавезе на основу уговора о контроли робе. Контрола робе може се састојати у утврђивању идентитета, квалитета, квантитета и других својстава робе. У овом случају сматра се да постоји уговор о контроли робе када вршилац контроле преузме на себе обавезу да утврди идентитет,

²⁶ Тачка 210. Општих услова рада предузећа за контролу робе у ФНРЈ из 1958. године.

²⁷ Чл. 851. Закона о облигационим односима из 1978. године.

квалитет, количину или друга својства робе по налогу наручиоца контроле. То је основни облик уговора с обзиром на предмет контроле. Остале врсте контроле робе представљају, с једне стране, или специфичност овог уговора с обзиром на предмет контроле или представљају развијеније облике овог уговора, с обзиром на то да код тих врста контроле робе, поред контроле робе вршилац контроле врши и друге послове и преузима и неке друге обавезе. Посебна врста контроле робе је контрола робе са вршењем појединих правних радњи. Уговором о контроли робе са гаранцијом вршилац контроле преузима обавезу да наручиоцу контроле гарантује да ће роба у одређено време и на одређеном месту имати одређена својства, након што је као стручњак извршио стручну контролу робе, и да ће му накнадити вредност смањеног квалитета или количине, уколико до тога дође у уговорном предвиђеном временском периоду. Посебну врсту посла контроле робе по нашем мишљењу чини контрола услуга. У Закону о облигационим односима из 1978. године посебно је регулисана и контрола ствари које нису намењене промету. Правни односи уговорних страна код посебних врста контроле робе свакако су сложенији и у погледу права и обавеза уговорних страна. Овом приликом анализирали смо само права и обавезе уговорних страна код основног облика уговора о контроли робе не упуштајући се у разматрање права и обавеза уговорних страна и код свих посебних врста уговора о контроли робе.

ГОДИШЊА СКУПШТИНА АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ ВОЈВОДИНЕ

ПОЗИВ

НА РЕДОВНУ ГОДИШЊУ СКУПШТИНУ АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ ВОЈВОДИНЕ

На основу члана 71. став 3. Статута Адвокатске коморе Војводине, Управни одбор Адвокатске коморе Војводине на својој седници, одржаној 3. септембра 1982. године, сазвао је

РЕДОВНУ ГОДИШЊУ СКУПШТИНУ

за дан 11. децембар 1982. године

Редовна годишња Скупштина ће се одржати у Великој сали Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду, Змај Јовина бр. 20/І, са почетком у 8 часова, а са

Дневним редом:

- 1) Отварање Скупштине и утврђивање броја присутних чланова,
- 2) Избор радног председништва,
- 3) Читање записника редовне годишње Скупштине од 12. XII 1981. године,
- 4) Читање записника ванредне Скупштине од 5. јуна 1982. године,
- 5) Извештај Управног одбора о раду свих органа Коморе, известилац: Боровој Јекић, председник Управног одбора,
- 6) Завршни рачун Адвокатске коморе Војводине за 1981. годину, известилац: Будишин Душан, благајник Управног одбора,
- 7) Извештај Комисије за преглед финансијског пословања за 1981. годину, известилац: Јуришић Иван, председник Комисије за преглед финансијског пословања,

8) Доношење Финансијског плана прихода и расхода Адвокатске коморе Војводине за 1983. годину, известилац: Будишин Душан, благајник Управног одбора,

9) Доношење одлуке о повишењу чланарине адвоката од 1. I. 1983. године,

10) Извештај Одбора за адаптацију о извршеним радовима и утрошеним средствима за оправку зграде Адвокатске коморе Војводине, известилац: Милић Томислав, секретар Управног одбора,

11) Дискусија о извештајима,

12) Одлука о давању разрешнице досадашњим органима Адвокатске коморе,

13) Избор председника Управног одбора, три потпредседника Управног одбора, 10 чланова Управног одбора, избор председника, два члана и два заменика Комисије за преглед финансијског пословања, избор Дисциплинског тужиоца и два заменика, избор председника, заменика председника и 12 чланова Дисциплинског суда, избор председника, заменика председника и 10 чланова Вишег дисциплинског суда.

Право учешћа на Скупштини имају сви адвокати чланови Адвокатске коморе Војводине и делегирани представници Одбора адвокатских приправника.

Ако се у заказано време не скупи довољан број чланова, Скупштина ће се одржати сходно члану 73. став 2. Статута Адвокатске коморе Војводине са почетком један час касније, без обзира на број присутних.

Управни одбор позива све адвокате чланове Адвокатске коморе Војводине да узму учешћа у раду скупштине.

ПРЕДСЕДНИК

Управног одбора

Боривој Јекић

ИЗВЕШТАЈ

УПРАВНОГ ОДБОРА О РАДУ АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ
ВОЈВОДИНЕ ЗА ПЕРИОД ОД 12. XII 1981. ДО 11. XII 1982.

ОПШТИ ДЕО

I

Живимо и радимо у периоду када читаво друштво улаже напоре за јачање уставности и законитости у раду и самим тим, на остварењу тековина наше револуције. Од места које адвокатура као друштвена служба заузима у уставној систематици, верификованог Закључцима Савезног већа Скупштине СФРЈ од 25. јуна 1980. године, као и после усвајања Друштвеног договора о усклађивању обавеза адвоката за задовољавање општедруштвених и заједничких потреба објављеног у „Службеном листу САНП” бр. 3/79 од 22. II 1979. године, произилази да адвокатура, као најсвеобухватнији облик пружања правне помоћи радним људима, грађанима, радним и другим организацијама има предодређено истакнуто место у напору друштва за обезбеђење уставности и законитости у раду свих. Оцењено је од органа друштвено-политичких заједница да адвокати као радни људи који обављају адвокатску функцију могу и требају да, са своје позиције и места у поступцима, утичу на доследну примену позитивних правних норми на сваки конкретан случај, али и да са уставне позиције грађана којима пружају правну помоћ утичу и доприносе поштовању уставности и законитости у раду свих органа који решавају појединачним правним актима о праву, интересу заснованом на закону и слободи.

Исто тако се очекује од адвокатских комора да прикупљају информације од својих чланова о примени прописа и да о запаженим појавама у реализацији позитивних прописа приликом доношења појединачних правних аката обавештавају одређене органе друштвено-политичких заједница, као и да иницирају измене и допуне правних прописа и на тај начин да активно доприносе доградњи правног система.

Исто тако се очекује од адвокатских комора да прикупљају информације од својих чланова о примени прописа и да о за-

паженим појавама у реализацији позитивних прописа приликом доношења појединачних правних аката обавештавају одређене органе друштвено-политичких заједница, као и да иницирају измене и допуне правних прописа и на тај начин да активно доприносе доградњи правног система.

II

Поред текућих послова органи Адвокатске коморе су у периоду од 12. XII 1981. до 11. XII 1982. године радили следеће:

- Организовали и радили на адаптацији просторија Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду.

- Радили на припремама Конференције Савеза републичких и покрајинских адвокатских комора Југославије која је одржана 15. и 16. октобра 1982. године у Новом Саду.

- Организовали тематске расправе из области материјалног и процесног права од ширег интереса за рад адвокатуре и правосуђа у целини.

- Учествовали у раду Покрајинске конференције ССРНВ.

- Учествовали на проширеним седницама Врховног суда Војводине.

- Учествовали у раду законодавно-правне Комисије Скупштине САП Војводине.

- Организовали одржавање Ванредне скупштине Адвокатске коморе Војводине 5. јуна 1982. године.

- Радили на изменама и допунама Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката.

- Покретали поступке код Уставног суда Војводине за испитивање уставности и законитости општинских одлука.

- Покретали поступке код Уставног суда Југославије за испитивање уставности Закона о стамбеним односима САП Војводине.

- Учествовали на традиционалним сусретима са адвокати-ма из Адвокатске коморе из Кечкемета.

- Учествовали у раду Савеза републичких и покрајинских адвокатских комора Југославије.

- Предузимали мере за објективизирање прихода оствареног у адвокатској делатности.

III

После закљученог Друштвеног договора о усклађивању обавеза адвоката за задовољавање општедруштвених и заједничких потреба из 1979. године, самоуправни органи ове Адвокатске коморе усмерили су напоре у правцу доследног спровођења овог Друштвеног договора у животну праксу. Познато је да неколико општина и СИЗ-ова нису потписници овог договора. Такође је познато да неки потписници крше овај договор, прописујући сто-

пе по којима се захвата АД адвоката за алиментирање опште-друштвених и заједничких потреба у већем проценту од стопа којима се захвата АД остварен од радних људи у удруженом раду у друштвеним делатностима.

Овакво понашање појединих општина и СИЗ-ова није у складу како са прокламованом политиком, уставним одредбама, тако исто са напором целокупног друштва за јачање уставности и законитости у раду. Ваља очекивати да ће општине и СИЗ-ови потписати, а да ће општине и СИЗ-ови који су мимо Друштвеног договора прописали веће стопе за захватање АД адвоката кориговати овакво понашање и довести га у склад са одредбама Друштвеног договора.

Паралелно са предузимањем мера да оних неколико општина и СИЗ-ова накнадно потпишу овај Друштвени договор, односно да се доследно примењује у пракси, највећи део пажње свих самоуправних органа био је усмерен према адвокатима члановима ове Адвокатске коморе, са циљем да се адвокати доследно придржавају одредаба овог Друштвеног договора. Сва пажња свих самоуправних органа Адвокатске коморе Војводине у извештајном периоду усмерена је у првом реду на прикупљање тачних података од Управа прихода свих општина са територије САП Војводине, из којих ће се сагледати колико адвокати пријављују прихода остварених од адвокатске делатности у пореским пријавама. Ови подаци су приспели пред састављење овог извештаја, предати су одговарајућој Комисији Управног одбора Адвокатске коморе Војводине, ради анализе и приказа стања, као и предлога мера које треба да учине самоуправни органи Адвокатске коморе према својим члановима са циљем да се АД остваре ни у адвокатској делатности објективно приказују у пореским пријавама и на овај начин да адвокати чланови ове Коморе до крајњих консеквенци изврше своју обавезу из Друштвеног договора о усклађивању обавеза адвоката за задовољавање опште-друштвених и заједничких потреба који је потписан од Извршног већа САП Војводине, Адвокатске коморе Војводине, скоро свих општина и СИЗ-ова на територији САП Војводине.

И поред тога што не располажемо анализом пореских пријава адвоката, може се рећи да у највећем броју адвокати ове Адвокатске коморе објективно приказују остварени АД. Истина, постоје пореске пријаве у којима је исказан енормно мали АД. Тек након извршене анализе моћи ћемо предложити мере према појединим члановима ове Коморе који избегавају објективно приказивање оствареног дохотка — АД. Ово стога што је Адвокатска комора као самоуправна организација обавезна да предузима мере против оних чланова који не поштују своје законске обавезе, које проистичу из Друштвеног договора, који крше Кодекс адвокатске етике и моралне норме социјалистичког самоуправног друштва. Нарасла је свест код свих чланова Адвокатске коморе Војводине да ексцесно понашање појединих њених чланова слаби углед и друштвено-економске основе целокупне адвокатуре ове Покрајине, па и шире.

У пређеном периоду адвокатура Војводине се све више укључивала у рад одговарајућих тела на изради Прописа и на тај начин започела да даје све већи, свој допринос доградњи правног система. Ово сигурно треба да буде правац даљег рада како самоуправних органа Адвокатске коморе, тако и свих адвоката чланова ове Коморе. Да се у свим приликама и на свим местима укључују у рад одређених тела на својим подручјима и да својим искуством и правним знањем доприносе усавршавању и продубљивању самоуправне демократије. А истовремено ће доприносити афирмацији адвокатури као специфичне друштвене службе за пружање правне помоћи радним људима, грађанима, радним и другим организацијама, и адвоката носиоца адвокатске функције.

Све више нараста свест да Адвокатска комора као самоуправна организација представља место за решавање свих питања од виталног интереса, како за друштвено-економски статус адвоката, обезбеђење услова рада и права по основу рада адвоката, тако исто и адвокатури као друштвене службе.

И овом приликом истичемо да је Адвокатска комора у свом раду наилазила на пуно разумевање и сарадњу код свих органа и организација са којима је долазила у дотицај. Посебно истичемо допринос на решавању свих питања од значаја за адвокатуру Војводине који су дали Покрајинска конференција ССРНВ, Покрајински секретаријат за правосудје и управу, Уставни суд Војводине, Врховни суд Војводине, Комитет за законодавство, Покрајински секретаријат за финансије и Савез републичких и покрајинских адвокатских комора Југославије.

Очекујемо да ће новоизабрани органи Адвокатске коморе Војводине ову сарадњу продубити и унапредити и остварити резултате у целокупном раду у већем обиму и на вишем нивоу од досадашњег у наредном периоду.

ПОСЕБНИ ДЕО

(период од 31. XII 1980. до 31. XII 1981. године)

Адвокати

У 1981. години бројно стање адвоката у односу на 1980. годину повећало се. На ран 31. XII 1980. било је уписано у Именику адвоката 324 адвоката, а на дан 31. XII 1981. године 335 адвоката.

У току 1981. године уписано је 18 адвоката и то: из реда адвокатских приправника 2, судија 3, стручни сарадник у суду 1, из тужилаштва 1, из привреде 2, из друштвених организација 8, и 1 пензионер.

Број уписаних адвоката у 1981. години (уписано је 18 адвоката) у односу на број уписаних адвоката у 1980. години (уписано је 31), опао је са 13 адвоката.

У 1981. години брисано је из Именика адвоката 7 адвоката, и то: 1 услед смрти, 3 због пензионисања, и 3 због заснивања радног односа.

У току 1981. године 1 молба са захтевом за упис у Именик адвоката је повучена, 6 молби није решено јер је у току прикупљање мишљења од Општинских организација адвоката. Једна молба за упис у Именик адвоката је одбијена.

У току 1981. године извршено је три преселења седишта адвокатске канцеларије, постављено је 14 преузимаатеља адвокатских канцеларија, 2 привремена заменика, одређено је 7 бесплатних заступника, 2 адвоката разрешена су дужности преузимаатеља и 2 адвоката разрешена су дужности привременог заменика.

У току 1981. године у евиденцији адвокатских радних заједница уписане су промене: 1 адвокат је приступио постојећој радној заједници, 2 адвоката су иступила из адвокатске радне заједнице и воде индивидуалну адвокатску канцеларију.

У току 1981. године евидентирано је 5 уговора о пружању правне помоћи и заступању склопљених између адвоката и привредних организација, 1 уговор о пружању правне помоћи је раскинут. Издато је 41 уверење.

Адвокатске канцеларије су углавном распоређене у седишту Врховног суда Војводине, виших и општинских судова, док 16 адвоката има седиште канцеларије у 14 места Војводине у којима нема суда.

Дана 31. XII 1981. године од уписаних 335 адвоката седиште адвокатске канцеларије имали су: у Новом Саду 88, у Ади 2, у Алибунару 4, у Апатину 2, у Бачу 2, у Бачкој Паланци 6, у Бачкој Тополи 8, у Бачком Петровцу 2, у Бачком Петровом Селу 1, у Бајмоку 1, у Банатском Новом Селу 1, у Бечеју 5, у Белој Цркви 5, у Беочину 1, у Бездану 2, у Хоргошу 1, у Чангавиру 1, у Чоки 1, у Футогу 2, у Инђији 5, у Каћу 1, у Кањижи 2, у Кикинди 6, у Ковачици 4, у Ковиљу 1, у Ковину 6, у Кули 3, у Мољу 1, у Новој Црњи 1, у Новом Бечеју 3, у Новом Кнежевцу 2, у Опацама 3, на Палићу 1, у Панчеву 23, у Пећинцима 1, у Петроварадину 1, у Пландишту 2, у Руми 8, у Сенти 3, у Србобрану 4, у Сомбору 18, у Сремским Карловцима 1, у Сремској Митровици 15, у Старој Пазови 3, у Суботици 36, у Шиду 3, у Темерину 4, у Тителу 2, у Врбасу 4, у Вршцу 6, у Зрењанину 24, у Жабљу 3.

Просек старосне структуре адвоката на дан 31. XII 1981. године био је 48 година.

Адвокатски приправници

У Именику адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду на дан 31. XII 1980. године било је уписано 24 адвокатских приправника, а на дан 31. XII 1981. године било је уписано 42 адвокатска приправника.

У току 1981. године уписано је 21 адвокатски приправник, сви са факултета.

У току 1981. године брисано је из Именика адвокатских приправника 3 и то: 1 због уписа у Именик адвоката, 1 због заснивања радног односа, 1 због истека адвокатско-приправничке вежбе.

У току 1981. године 1 адвокатски приправник променио је адвокатско-приправничку вежбу од адвоката код адвоката, 2 адвокатска приправника прекинуло је адвокатско-приправничку вежбу због одслужења војног рока, 1 адвокатски приправник наставио је адвокатско-приправничку вежбу након одслужења војног рока.

Адвокатски приправници обављали су адвокатско-приправничку вежбу у 10 места Војводине и то: у Новом Саду 29, у Бачкој Паланци 1, у Пландишту 1, у Панчеву 2, у Старој Пазови 1, у Руми 1, у Сомбору 1, у Суботици 1, у Врбасу 1, и у Зрењанину 4.

Просек старосне структуре 27 година.

РАД ОРГАНА КОМОРЕ

Скупштина

Адвокатска комора Војводине одржала је редовну годишњу Скупштину 12. децембра 1981. године у Новом Саду, у адаптираним просторијама Адвокатске коморе Војводине.

Скупштина је била радна.

Скупштина је усвојила извештај Управног одбора о раду Адвокатске коморе Војводине за период од 31. маја 1980. године до 12. децембра 1981. године, усвојила завршни рачун Адвокатске коморе Војводине за 1980. годину, усвојила извештај Комисије за преглед финансијског пословања за 1980. годину, донела Финансијски план прихода и расхода за 1981. годину и одлуку о повишењу чланарине од 1. јануара 1981. године. Донела Финансијски план прихода и расхода за 1982. годину и одлуку о повишењу чланарине од 1. I 1982. године. Донела одлуку о повишењу посмртине на 100.— динара, од смртног случаја, усвојила периодични обрачун Адвокатске коморе Војводине за период од 1. I 1981. године до 30. IX 1981. године и усвојила извештај секретара Управног одбора о прикупљеним средствима и трошковима за извршене оправке у пословним просторијама Адвокатске коморе Војводине.

Конференција адвоката

Председник Управног одбора сазвао је седницу Конференције адвоката у XVI заседање за дан 5. децембар 1981. године у Новом Саду. Пошто се нису стекли услови из члана 79. Статута Адвокатске коморе Војводине јер је од 15 општинских организација само 6 општинских организација упутило делегате на седницу Конференције због изузетно лоших временских прилика, присутне делегате кратком информацијом о раду органа Коморе и радовима на уређењу пословних просторија Адвокатске коморе Војводине обавестили су председник Управног одбора и секретар Управног одбора.

Управни одбор

Рад Управног одбора у 1981. години одвијао се нормално. Одржано је седам седница Управног одбора на којима је донето 199 записничких решења.

На седницама Управног одбора учествовали су и други органи Коморе и то: председник Вишег дисциплинског суда, председник Дисциплинског суда, Дисциплински тужилац, председник Комисије за преглед финансијског пословања, председник Комисије за статутарна и нормативна акта, председник Комисије за прописе и правну праксу, председник Комисије за сарадњу са СИЗ-ом пензијског и инвалидског осигурања, председник Комисије за доделу захвалница и повеља, председник Комисије за идеолошко-политички рад, председник Комисије за кадрове и чланови Одбора за адаптацију.

Дисциплински тужилац

У 1981. години оформљено је 65 нових предмета.

У истој години у три предмета подигнута је оптужница. У 35 предмета поступак је обустављен.

Од укупно решених 38 предмета, 32 предмета су из 1981. године, и шест предмета су из 1980. године.

Виши дисциплински суд

У току 1981. године Виши дисциплински суд имао је у раду три предмета по жалби адвоката, против првостепене пресуде Дисциплинског суда.

Одржана је једна јавна седница дисциплинског већа, па је након спровођеног поступка у два случаја веће жалбу одбило и потврдило првостепену пресуду, а у једном предмету жалбу адвоката усвојило, првостепену пресуду преиначило и дисциплински окривљеног ослободило од одговорности.

Дисциплински суд

У 1981. години Дисциплински суд је заседао два пута. Расправљало се 10 предмета. Од тога је решено 9 предмета, а нерешен један предмет.

Из ранијих година нерешених предмета било је седам. Од тога је решено 4, а нерешених остало је три.

Дисциплински суд је изрекао једну казну брисања из Именика адвоката на девет месеци, а друге казне су биле новчане.

„Гласник”

Часопис за правну теорију и праксу „Гласник” Адвокатске коморе Војводине, у својој четвртој деценији непрекидног издажења, одржавао је континуитет као и стручни ниво из претходних година. Уређивачки одбор се састајао од два до три пута месечно, у непромењеном саставу као и ранијих година.

Протекле 1981. године је објављено 38 чланака, од којих 6 у рубрици „Адвокатура и друштво” (повећан број у односу на претходне године), а шест чланака из области кривичног права, 17 чланака из области грађанског права, 4 чланка из области привредног права и 2 чланка из области радног права. У рубрици „Правна пракса” објављен је 121 прилог.

Међу ауторима објављених чланака било је 8 адвоката, 16 судија и 15 колега из других професија.

Уређивачки савет се састао једном, па су чланови Уређивачког одбора изнели своје проблеме, а чланови Уређивачког савета указали на који начин би „Гласник” могао да одржи свој ниво и да још више уздигне свој углед.

Обзиром да је „Гласник” стекао углед и афирмацију као часопис за правну теорију и праксу, СИЗ за научни рад Војводине је донео решење од 4. VI 1982. године, којим је на име трошкова штампања научне публикације одобрен годишњи износ од 100.000,00 динара.

РАД КОМИСИЈА УПРАВНОГ ОДБОРА

Комисија за статутарна и нормативна акта

У току 1981. године ова Комисија бавила се следећим питањима:

- Кодекс адвокатске етике,
- Измена и допуна Статута Адвокатске коморе Војводине ради осавремењавања текста и
- Конкретни задаци — давање мишљења по различитим актима.

Ова Комисија констатовала је да у наредном периоду — коме треба плански приступити, треба радити на следећим питањима:

1. Усвајање новог осавремењеног текста Статута.
2. Израда и усвајање новог текста Кодекса адвокатске етике.
3. Усвајање Пословника о раду свих органа Адвокатске коморе.
4. Доношење акта о постојању и раду те избору органа за „Гласник” Адвокатске коморе Војводине пошто овакав акт до данас не постоји.

Ово је минимум делатности у области конституисања односно нормативној области Адвокатске коморе, а требало би у том смислу донети план за рад у наредне три године.

Чињеница је да смо уложили велики напор на изради нацрта Правила понашања адвоката али да тај рад није финализиран из простог разлога што су ставови подељени. Постоји више мишљења како доћи до једног предлога који ће бити заједнички. Међутим, иако има финих идеја у овој области, нема конкретног предлога за те идеје, па посао остаје незавршен. Ово се мора прихватити као реалност, јер је познато све о нашој запослености и немогућности да се одвоји више времена за рад на овим задацима. Због тога је и нужно планирање рада у овој делатности на дужи временски период, те постављање захтева да се послови обаве у том периоду. Морамо констатовати да је слабост у раду ове Комисије била баш у томе што примљени задаци нису били везани за рок, па су ти рокови још увек отворени.

Међутим нужне одлуке су донете а сада би као неопходно било донети акт о раду „Гласника” Коморе, а све остало могло би да се планира за време мандата наредне Комисије за статутарна и нормативна акта.

Комисија за међународне везе

У 1981. години председник Управног одбора Адвокатске коморе Војводине узео је учешћа у раду Конгреса Међународне уније адвоката одржаном у Њујорку. У 1981. години представници Адвокатске коморе Војводине у оквиру уобичајених контаката били су гости Адвокатске коморе у Кечкемету.

Комисија за доделу признања

Комисија за доделу плакета са захвалницом и повеља у току 1981. године одржала је две седнице, на којима је разматрала предлоге Општинских организација адвоката о додели плакета са захвалницом и повеља, на основу којих је поднела

предлог Управном одбору Адвокатске коморе за доношење одлуке.

Управни одбор на седници одржаној 25. новембра 1981. године доделио је четири плакете са захвалницом и 19 повеља које су уручене на Прослави шездесетогодишњице оснивања Адвокатске коморе Војводине 11. децембра 1981. године.

Одбор за Прославу шездесетогодишњице рада Адвокатске коморе Војводине и уређење зграде Адвокатске коморе Војводине

У току 1981. године одржане су четири седнице Одбора на којима је донета одлука о закључењу уговора о изради главног пројекта. Разматране су могућности обезбеђења средстава за радове адаптације. Разматране су понуде за извођење радова и мишљења достављана Управном одбору. Постигнут је договор о обиму Прославе и утврђен програм Прославе.

Библиотека

Библиотека Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду броји 3.716 дела. У првој половини 1981. године часописи су коришћени у библиотеци, а у другој половини 1981. године библиотека није радила због уређења пословних просторија Адвокатске коморе Војводине.

Администрација Адвокатске коморе

Рад администрације Адвокатске коморе Војводине у 1981. години одвијао се коректно и поред изузетно тешких услова због недостатка простора за рад.

У деловодном протоколу запримљено је 334 предмета у току 1981. године.

Књиговодство Коморе у 1981. години имало је 2.185 дописа од којих 21 Општинским организацијама адвоката. Укупан број предмета који је администрација имала у раду износио је 2.535 предмета.

Администрација Адвокатске коморе Војводине посебно је била ангажована у припремама седница Управног одбора, Конференције адвоката, техничким припремама Прославе шездесетогодишњице рада Адвокатске коморе и обележавања четрдесетогодишњице устанка народа и народности Југославије, и техничким припремама редовне годишње Скупштине Адвокатске коморе Војводине.

Координацију рада између Управног одбора и администрације вршили су секретар и председник Управног одбора.

БИЛАНС
АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ ВОЈВОДИНЕ У НОВОМ САДУ
НА ДАН 31. XII 1981. ГОДИНЕ

I. РАЧУН ИМОВИНЕ — БИЛАНС

АКТИВА

Кonto	Назив конта	Износ
002	Некретнина — пословне просторије	195.093,00
003	Пословни инвентар — опрема	163.270,00
008	Библиотека	79.455,15
0700	Банка — Фонд заједничке потрошње	1.906,90
0701	Банка — ФЗП стамбени	32.059,15
0750	ФЗП — Стамбени кредит	81.965,75
0751	ФЗП — Удружена стамбена средства	64.168,65
1000	Банка — жиро рачун	767.843,76
1010	Благајна	1.699,30
12831	Адвокати	290.581,36
12832	Адвокати у пензији	85.669,00
1289	Адвокати — обавезни допринос	121.920,00
310	Канцеларијски материјал	9.962,16
361	Ситан инвентар	13.855,82
	Дужници (разни)	4.642.263,33
УКУПНА АКТИВА:		6.551.715,36

ПАСИВА

02	Исправка вредности — отпис	36.979,00
12830	Страни претплатници на „Гласник“ за 1982.	68.400,00
720	Обрачуната а ненаплаћена чланарина	260.805,00
722	Обрачуната а ненаплаћена новчана казна	16.390,00
728	Обрачунато а ненаплаћено за „Гласник“	27.150,00
9000	Имовина	355.896,95
9002	Средства за оправку Коморе од адвоката и друга средства	4.531.646,95
9003	Отпис ненаплативе чланарине	6.893,18
9004	Покриће мањкова	7.987,20
9005	Усавршавање материјалне базе Коморе	118.688,18
9006	Ванредне помоћи	8.000,00
9007	Средства за покриће расхода	36.453,16
9700	Фонд заједничке потрошње	1.906,90
9701	Фонд стамбени	178.286,65
990	Фонд посмртнине	32.149,70
	Веровници	864.082,49
УКУПНА ПАСИВА:		6.551.715,36

Руководилац
рачуноводства:

Игњат Гавриловић

Благајник:

Душан Будишин

Председник:

Боривој Јекић

II. РАЧУН ДОБИТКА И ГУБИТКА

ПРИМАЊА

Конто	Назив конта	Претколона	Гл. колона
720	Наплаћена чланарина	1.657.115,00	
728	Наплаћена претплата на „Гласник“	410.356,00	
7220	Наплаћено од новчане казне	300,00	
7210	Наплаћено од огласа у „Гласнику“	7.900,00	
	Наплаћена разна примања	52.971,00	
УКУПНА ПРИМАЊА:			2.128.642,00

ИЗДАВАЊА

46	Средства радне заједнице (лич. дох. и др.)	1.034.050,50
4023	Поправка инвентара	535,00
40	Огрев, осветљење, вода, смеће	20.935,65
40	ПТТ трош. новине, трош. пл. пром.	47.882,25
4000	Канцеларијски материјал	34.298,25
434	Чланарина Савезу	117.480,00
414	Дневнице, путни трошак	241.432,45
413	Осигурање Коморе	3.542,25
4188	Одржавање годишње Скупштине	30.000,00
4050	Трошкови репрезентације	16.168,00
	Остали разни издаци	44.528,15
УКУПНО МАТЕРИЈАЛНИ ТРОШКОВИ:		1.590.852,50
4182	Ауторски хонорари	136.323,00
4187	Штампање и експедиција „Гласника“	384.511,90
ТРОШКОВИ ГЛАСНИКА:		520.834,90
800	РАЗЛИКА ВИШЕ НАПЛАЋЕНО:	16.954,60
УКУПНО ИЗДАВАЊА:		2.128.642,00

Руководилац
рачуноводства:

Игњат Гавриловић

Благајник:

Душан Будишин

Председник:

Боривој Јекић

ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН ПРИХОДА И РАСХОДА ЗА 1983. ГОДИНУ

Конто	Назив конта	Појединачно	Укупно
ПЛАН ПРИХОДА			
I. РЕДОВНИ ПРИХОДИ			3.564.000
720	Наплаћена чланарина	3.168.000	
728	Наплаћена претплата на „Гласник“	396.000	
II. НЕРЕДОВНИ ПРИХОДИ			145.600
7220	Наплаћена позајмица	2.000	
7228	Наплаћена новчана казна	40.000	
7210	Наплаћено од огласа у „Гласнику“	22.000	
768	Наплаћена разна примања	81.600	
УКУПНО УКУПНИ ПРИХОДИ:			3.709.600
ПЛАН РАСХОДА			
I. СРЕДСТВА РАДНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ			1.879.550
II. МАТЕРИЈАЛНИ РАСХОДИ			1.669.700
4010	Електрична енергија	15.000	
4002	Гориво	268.500	
4025	Одржавање чистоће, вода, смеће	8.500	
4000	Канцеларијски материјал	50.000	
4089	Новине и часописи	9.000	
4020	ПТТ трошкови	40.000	
411	Банкарски трошкови	3.600	
434	Чланарина Савезу	158.400	
4140	Днев. пут. тр. УО, Дисц. суда и комисије	197.000	

4141	Днев. пут. тр. ван Новог Сада	66.000
415	Днев. пут. тр. — Међународне везе	100.000
4140	Днев. пут. тр. — остало	7.000
406	Амортизација	5.000
4182	Ауторски хонорари	157.300
4187	Штампање и експедиција „Гласника“	584.400
III. ФУНКЦИОНАЛНИ РАСХОДИ		160.350
4607	Накнада функционера	6.000
4188	Годишња Скупштина	30.000
413	Осигурање Коморе	8.000
4023	Трошкови поправке	5.000
7220	Помоћ удовима	10.000
0086	Набавка књига за библиотеку	8.000
468	Фонд адвокатских приправника	2.000
4050	Трошкови репрезентације	25.000
463	Порези и доприноси из прихода	34.000
4039	Непредвиђени издаци	32.350
УКУПНО УКУПНИ РАСХОДИ:		3.709.600

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Расходи су планирани на основу стварних потреба Коморе у 1983. години. Средства радне заједнице су повећана у складу са поскупљењем трошкова живота и то лични доходи у складу са Друштвеним договором за 20% и ванредно предвиђена средства за одлазак у пензију радника за 28%. Материјални расходи су повећани за 18% — штампање „Гласника“ за 31%, чланарина Савезу за 33% и грејање просторија за 31%.

Приходи су такође повећани на чланарини за 200,00 динара месечно по адвокату ради покрића повећаних расхода.

СКУПШТИНИ АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ ВОЈВОДИНЕ

11. ДЕЦЕМБАР 1982. ГОДИНЕ

За изборне органе Адвокатске коморе, на основу предлога Општинских организација адвоката у смислу члана 81. тачке 7. Статута Адвокатске коморе Војводине, Конференција адвоката утврдила је

КАНДИДАТСКУ ЛИСТУ

ПРЕДСЕДНИК УПРАВНОГ ОДБОРА

I 1. (1) ЈАКОВЉЕВИЋ
БРАНИСЛАВ
Панчево | 2. (2) МИКОВИЋ МИЛАН
Панчево |
|---|---------------------------------|

ТРИ ПОТПРЕДСЕДНИКА УО

I 1. (3) БЕТИ СТАНКО
Нови Сад	2. (4) ВУЧЕВИЋ ЗОРАН
Нови Сад	
II 1. (5) ГРАБОВАЧКИ
БОРИВОЈ
Инђија	2. (6) ОГЊАНОВИЋ
ДРАГОМИР
Ср. Митровица	3. (7) РАШОВИЋ
ВОЈИСЛАВ
Ср. Митровица
III 1. (8) ФОДОР ТИБОР
Палић	2. (9) ЈУХАС СТЕВАН
Суботица	

УПРАВНИ ОДБОР

I 1. (10) ХИЛ
ЈОСИП
Бачки Петровац	2. (11) ПРИМОВИЋ
ЖИВКО
Темерин	3. (12) УЗЕЛАЦ
ХЕЛЕНА
Нови Сад
II 1. (13) ЧЕШЉЕВИЋ
МОМЧИЛО
Србобран	2. (14) ГАЛЕЧИЋ
АЛЕКСАНДАР
Бачка Паланка	3. (15) ЛОТИНА
МИРОСЛАВ
Нови Сад
III 1. (16) САВИЋ САВА
Нови Сад	2. (17) ШЕЋЕРОВ
МИОМИР
Нови Сад	3. (18) ТОМИЋ
ВЕСЕЛИН
Врбас
IV 1. (19) ЕРБЕС ДУШАН
Панчево		
V 1. (20) БОШЊАК БУРА
Сомбор		
VI 1. (21) ТРУХАР ВЛАДИМИР
Сремска Митровица		
VII 1. (22) СЕКУЛИЋ МАРИЈА
Суботица		
VIII 1. (23) ГРЧКИ АЛЕКСАНДАР
Мол		
IX 1. (24) ШУТОВИЋ РАДОЊА
Зрењанин		
X 1. (25) ВАРАДИ ИМРЕ
Зрењанин		

ДИСЦИПЛИНСКИ ТУЖИЛАЦ

- I 1. (26) КАЂАНСКИ МИЛИВОЈ Нови Сад 2. (27) КОЗОМОРА МИЛАН Нови Сад

ДВА ЗАМЕНИКА ДИСЦИПЛИНСКОГ ТУЖИОЦА

- I 1. (28) ПАШЉАНОВИЋ РОДОЉУБ Каћ
II 1. (29) СТАНИЋ ДУШАН Зрењанин

ПРЕДСЕДНИК ДИСЦИПЛИНСКОГ СУДА

- I 1. (30) АНТИЋ СЛОБОДАН Стара Пазова 2. (31) ВУКАЈЛОВИЋ БОШКО Рума

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

- I 1. (32) БРКИЋ ИВАН Нови Сад 2. (33) ВЕБЕР БОРБЕ Нови Сад

ЧЛАНОВИ

- I 1. (34) КЕЦОЈЕВИЋ ДРАГУТИН Нови Сад
II 1. (35) БУРИЋ ЛЕОНОРА Нови Сад
III 1. (36) МИЛИЋ ДУШАН Нови Сад
IV 1. (37) БОРЈАНОВИЋ СОЊА Нови Сад
V 1. (38) РАДОЈЧИЋ ЛАЗАР Нови Сад
VI 1. (39) ХАЛУПА АНДРЕЈА Алибунар
VII 1. (40) НАДЛАЧКИ БУРА Сомбор
VIII 1. (41) ИЛИЋИН АНДРИЈА Суботица
IX 1. (42) ВУКОВ БУРО Суботица
X 1. (43) ИВКОВИЋ БЕЛА Суботица
XI 1. (44) НЕСТОРОВ МИРКО Зрењанин
XII 1. (45) ЛАПДАТ ЛИВИЈУС Зрењанин

ПРЕДСЕДНИК ВИШЕГ ДИСЦИПЛИНСКОГ СУДА

I 1. (46) МИХАЈЛОВИЋ
Др СТОЈАН
Зрењанин

2. (47) ЖИВА СТЕВАН
Зрењанин

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

I 1. (48) РАПАЈИЋ
МИЛАН
Нови Сад

ЧЛАНОВИ

I 1. (49) МАЦЕДОНИЋ ИВАН
Бечеј

II 1. (50) ЈОВАНОВИЋ ДРАГОЉУБ
Панчево

III 1. (51) МАРИНКОВ ВОЈИСЛАВ
Вршац

IV 1. (52) САЛАТИЋ СПАСОЈЕ
Сомбор

V 1. (53) БУКАНОВИЋ ВАСИЛИЈЕ
Кула

VI 1. (54) ПЕТРОВИЋ СВЕТИСЛАВ
Суботица

VII 1. (55) ФИЛИПОВИЋ ИВАН
Суботица

VIII 1. (56) НЕШИЋ ЗОРАН
Сремска Митровица

IX 1. (57) МИЛИЋ МИЛИВОЈ
Сремска Митровица

X 1. (58) БУДИШИН ДУШАН
Кикинда

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ ЗА ПРЕГЛЕД ФИНАНСИЈСКОГ ПОСЛОВАЊА

- I 1. (59) ЈУРИШИЋ ИВАН
Сомбор

ДВА ЧЛАНА

- I 1. (60) ТОДОРОВИЋ РАДИВОЈ
Нови Сад

- II 1. (61) ТАЈКОВИЋ БОРБЕ
Сремска Митровица

ДВА ЗАМЕНИКА

- I 1. (62) ГАРАБАНДИЋ БОРБЕ
Жабалъ

- II 1. (63) МИЈОВИЋ МИОДРАГ
Ковин

НАПОМЕНА: Конференција адвоката саставила је кандидатску листу на основу члана 143. Статута Адвокатске коморе Војводине који гласи: „Кандидатска листа садржи кандидате за све органе које бира Скупштина. Функције за поједине органе на кандидатској листи се сврставају по вертикалном редоследу, означене римским бројевима, а кандидати за поједине функције се наводе хоризонтално за редом по абecedном редоследу, означени арапским бројевима”.

ИЗБОРНА КОМИСИЈА

Конференција адвоката на основу члана 81. тачке 8. Стату-
та именовала је чланове Изборне комисије у следећем саставу:

1) Председник Комисије:

Рончевић Стеван, адвокат из Новог Сада

2) Чланови Комисије:

Лошонц др Аурел, адвокат из Суботице,
Коларски Славко, адвокат из Кикинде

Конференција је именовала и три заменика члана Изборне
комисије и то:

1) Секељ Јован, адвокат из Зрењанина

2) Стројић Сима, адвокат из Ковачице

3) Јовановић (Раде) Михајло, адвокат из Руме.

ПРАВНА ПРАКСА

СУДСКА ПРАКСА

Сваке године једанпут представници виших привредних судова и привредних одељења врховних судова састају се ради заједничких ставова по појединим питањима из привредног права. XV седница привредног судства Југославије одржана је од 26. до 28. маја 1982. године у Малинској. Редакција „Гласника“ сматра да би било корисно да се ови ставови штампају у „Гласнику“.

Привредно материјално и процесно право

Материјално право

1. Да ли се забрана отуђивања без накнаде средстава за производњу и других средстава рада и средстава заједничке потрошње из чл. 247. Закона о удруженом раду односи само на случајеве када ова средства прелазе из друштвеног у власништво грађана и грађанских правних особа или и на случајеве када се она преносе из једне у другу организацију удруженог рада?

Одговор:

Ако законом није што друго одређено, забрана отуђивања без накнаде средстава из чл. 247. Закона о удруженом раду односи се само на случај када се ова средства отуђују без накнаде из друштвеног власништва у власништво грађана или грађанских правних особа.

2. Да ли је продавац — увозник дужан купцу платити камате на средства отвореног акредитива за вријеме од његовог отварања до гашења, у случају кад се акредитив угасио а средства су била враћена купцу из разлога што није дошло до реализације уговора о купопродаји због повреде уговора од стране продаваоца — увозника?

Одговор:

Купац нема право на камате на средства отвореног акредитива из разлога што се продавалац није користио новчаним средствима акредитива, али има право на накнаду штете.

3. Да ли је преузимањем пошиљке и товарног листа у цестовном превозу прималац дужан платити превознику накнаду за превоз означен у товарном листу и у случају кад је она већа од накнаде уговорене између пошиљача и превозника?

Одговор:

Преузимањем пошиљке и товарног листа прималац није дужан да плати превознику већу накнаду за превоз од накнаде коју је пошиљалац уговорио са превозником.

4. Да ли је прималац робе према уговору о пријевозу у железничком промету у обавези да плати колску дангубину за нерадне дане, који наступају одмах након дана када је обавјештен о приспјећу вагонске пошиљке, а обавијест је примио при крају радног времена и с тим у вези да ли се рокови за подношење робе у погледу плаћања дангубине рачунају према одредбама чл. 1. Уредбе о обавезном року у којем су организације удруженог рада, што се користе услугама пријевоза

робе жељезницом дужне обављати истовар односно утовар робе („Сл. лист СФРЈ” број 48/81) или према прописима Закона о уговорима о превозу у жељезничком промету и одговарајућим тарифним одредбама?

Одговор:

Рокови за одношење робе и обавеза плаћања дангубнине регулирани су одредбом чл. 63. Закона о уговорима о превозу у жељезничком пријевозу („Сл. лист СФРЈ” број 2/74) и одредбом чл. 25. Тарифе за пријевоз ствари на путама југословенских жељезница (Део 1 — Увјети пријевоза и рачунање возарине — Спт — 31, која важи од 1. I 1977. године). Према тим одредбама у рок за одношење ствари не рачунају се недеље и законом одређени празници, изузев за пошљке: живих животиња, мртваца, лако ломљивих ствари, експлозивних ствари и предмета које прималац мора преузети и однијети у те дане, ако је обавјештен о њиховом прispjeћу. Међутим, жељезница има право наплатити дангубину и за недеље и законом одређене празнике ако је рок за одношење истекао прије недеље или законом одређеног празника.

Одредбе Уредбе о обавезном року у којем су организације удруженог рада, што се користе услугама пријевоза робе жељезницом, дужне обављати истовар односно утовар робе не регулирају питање плаћања дангубнине, већ привредно-казнену одговорност за инкриминиране привредне пријеступе.

5. Да ли заједница здравственог осигурања (СИЗ) може тражити накнаду трошкова лијечења свог осигураника од онога који одговара за штету због штетне радње, ако је потреба лијечења узрокована том штетном радњом?

Одговор:

Трошкови лијечења осигураника заједнице здравственог осигурања (СИЗ) представљају штету те заједнице, ако је лијечење било нужно за отклањање посљедица штетне радње. Заједница здравственог осигурања може захтијевати накнаду трошкова лијечења од онога који одгова-

ра за штету насталу услјед штетне радње и то по одредбама опћег дијела Закона о обавезним односима, ако републике односно покрајине нису својим прописима другачије уредиле начин остваривања права заједнице здравственог осигурања (чл. 24. Закона о обавезним односима).

6. У пракси се догађа да основне организације удруженог рада мијењају самоуправни споразум о удруживању у радну организацију у дијелу о међусобној одговорности основних организација или о одговорности за обавезе радне организације, а да се такве промјене не уписују у судском регистру. У вези с тиме поставља се питање може ли суд код утврђивања опсега одговорности узети у обзир већи опсег одговорности по самоуправном споразуму, иако је у судском регистру уписан мањи опсег одговорности?

Одговор:

Ако је самоуправним споразумом о удруживању у радну организацију (чл. 372. ЗУР) предвиђен већи опсег међусобне одговорности основних организација или одговорности основних организација за обавезе радне организације него што је то уписано у судском регистру, суд ће узети у обзир већи опсег одговорности утврђен у самоуправном споразуму о удруживању. У случају кад је у судском регистру уписан већи опсег одговорности од онога у самоуправном споразуму о удруживању у радну организацију, узет ће се у обзир онај опсег одговорности који је уписан у судском регистру, осим ако је противна страна знала за мањи опсег одговорности за обавезе утврђен у самоуправном споразуму о удруживању (чл. 451. ст. 3. ЗУР).

7. У којим случајевима ћу суд на односе из уговора у привреди примјенити узанце?

Одговор:

На односе из уговора у привреди суд ће примјенити узанце као кодифициране обичаје кад је њихова примјена уговорена и у питањима која уговором странака или диспо-

зативним одредбама закона нису регулирана (чл. 21. ст. 2. чл. 25. и чл. 1107. 300).

8. Од када почиње поново тежи застарни рок за потраживања с наслова накнаде штете узроковане кривичним дјелом (чл. 377. и 392. Закона о обвезним односима)?

Одговор:

Застарни рок за потраживања с наслова накнаде штете узроковане кривичним дјелом почиње поново тећи од дана када је тужитељу као оштећеном правоћна кривична пресуда постала позната. Да би таква пресуда могла имати цивилно-правни učinак, мора бити уручена — и тако постати позната — онима којима се мора по закону уручити у смислу чл. 124. ст. 2. ЗКП, а што одговара одредби чл. 334. ст. 2. ЗПП, по којој пресуда према странкама има učinак тек од дана када им је достављена.

9. Да ли је правоваћан споразум на темељу којег купач има искључиво право продаје робе коју купује?

Одговор:

Споразум на темељу којег купач има право искључиве продаје робе коју купује садржи забрану продају да продаје такву робу другим купцима. Овакав споразум је монополистички у смислу одредаба чл. 3. ст. 1. у вези са чл. 9. ст. 1. тач. 2. Закона о сузбијању нелојалне утакмице и монополистичких споразума. Заснивање монополистичког односа забрањују и когентни прописи чл. 21. ст. 2. ЗУР и чл. 14. 300. Због тога је ништав споразум о ексклузивној продаји као монополистички споразум (чл. 103. ст. 1. 300, чл. 12. Закона о сузбијању нелојалне утакмице и монополистичких споразума), осим у случајевима када га закључи организација удруженог рада са страном особом (чл. 10. Закона о сузбијању нелојалне утакмице и монополистичких споразума).

10. Да ли околност што у радној организацији, која у свом саставу има основне организације, нема удружених средстава којима би она располагала и што таква радна организација нема жиро-рачун, има утицај на њену правну способност, тј. на ваљаност уговора односно правних радњи које она закључује односно врши?

Одговор:

Одређена друштвена средства као материјални увјет за рад радника односно као материјални основ остваривања функција, потребна су у свакој друштвено-правној особи, а наполе у радној организацији која у свом саставу има основне организације, па је зато потребно да су у таквој радној организацији намјенски удружена одређена новчана и друга средства у циљу јачања њеног друштвено-економског положаја нарочито у правном промету с трећим особама.

Ипак радна организација, која у свом саставу има основне организације, може у оквиру своје правне способности и на основу овлаштења у правном промету закључивати ваљане уговоре, односно вршити ваљане радње, иако нема жиро-рачун, нити удружених средстава којима би она располагала (чл. 37, чл. 244. ст. 2. и чл. 372. ЗУР).

Парнични поступак

11. Може ли суд, када је туженик истакао компензациони приговор, донијети о тужбеном захтјеву дјелимично пресуду налазећи да је сазрео за коначну одлуку?

Одговор:

Када је туженик у парници истакао компензациони приговор, суд не може донијети дјелимичну пресуду о тужбеном захтјеву, јер та могућност није прописана Законом о парничном поступку. У противном случају суд чини битну повреду из одредбе чл. 354. ст. 1. у вези са чл. 329. ЗПП.

Извршни поступак

12. Ако вјеровник уз приједлог за извршење, поднесен у смислу чл. 21. и чл. 55. ст. 3. Закона о извршном поступку, приложи доказ о уговореној мјесној надлежности суда, која се не слаже са мјесном надлежношћу из чл. 194. ЗИП, па стога суд на приговор дужника рјешење о извршењу стави ван снаге, који ће суд провести поступак по тужби?

Одговор:

Ако су странке уговориле мјесну надлежност суда која се не подудара са мјесном надлежношћу из чл. 194. ЗИП, суд ће поводом приговора дужника рјешење о извршењу ставити ван снаге и предмет уступити суду чија је мјесна надлежност уговорена да проведе поступак по тужби (чл. 70. ЗПП).

13. Да ли је дозвољено тужбом тражити укидање клаузуле извршности?

Одговор:

Клаузулу којом је потврђена извршност на извршној исправи може укинути, ако је неоснована, онај суд који ју је издао и то на приједлог странке или по службеној дужности (чл. 36. ст. 3. ЗИП), па ради тога није дозвољено водити спор ради укидања клаузуле извршности.

Са таквом тужбом суд ће поступити као са приједлогом којим се тражи укидање клаузуле извршности.

14. Да ли је извршни суд, поводом приговора дужника да исправа на основу које је предложено извршење није извршна, овлаштен да у извршном поступку на основу списка парничног суда који је донио одлуку, независно од постојања потврде извршности, цијени извршност судске одлуке?

Одговор:

Извршни суд није овлаштен на основи парничног списка цијенити извршност судске одлуке, већ суд који је издао потврду о извршности (чл. 36. ст. 3. ЗИП).

15. Да ли је одлука арбитраже ад хос организиране на основу споразума домаћих странака извршна исправа?

Одговор:

Одлука арбитраже организиране ад хос писменим споразумом домаћих странака сматра се извршном исправом и на основу такве одлуке може се одредити извршење ако је ад хос арбитража основана у складу са законом (чл. 17. ст. 1. ЗИП).

16. Може ли вјеровник у извршном поступку допунити односно исправити поднесак — приједлог за извршење — и по протеку рока који му је одредио суд или то може учинити само уколико је из оправданих разлога тражио његово продужење, и то прије протеча рока чије је продужење тражио?

Одговор:

Вјеровник, коме је суд у извршном поступку одредио рок за допуну односно исправак поднеска — приједлога за извршење, мора ово учинити у року који му је суд одредио. У противном поднесак ће бити као неуредан одбачен (чл. 14. ЗИП у вези чл. 109. и 111. ЗПП).

Рок који је суд одредио, може се продужити на приједлог странке, ако за то постоје оправдани разлози и ако је приједлог за продужење поднијет прије протеча рока чије се продужење тражи.

Стечајни поступак

17. Може ли привремени орган основне организације или радне организације без основних организација поднијети приједлог за покретање стечајног поступка?

Одговор:

Привремени орган основне организације или радне организације без основних организација може ставити приједлог за покретање стечајног поступка над том организацијом, ако су, одлуком скупштине општине о увођењу привремених мје-

ра друштвене заштите, распуштени органи те организације надлежни за стављање таквог приједлога (чл. 622. ст. 1. тач. 3., 5. и 6. ЗУР и чл. 91. ст. 1. Закона о санацији и престанку организација удруженог рада — „Сл. лист СФРЈ“ број 41/80).

18. Који орган и у којем поступку одлучује о престанку радног односа радника радних заједница, које постају због стечаја или редовне ликвидације свих основних организација удруженог рада?

Одговор:

Кад се над последњом основном организацијом удруженог рада отвори стечајни поступак односно редовна ликвидација истовремено престаје са радом и радна заједница (по утврђењу стечајног суда), а стечајни управитељ, одређен одлуком суда, издаје рјешење којим се утврђује престанак радног односа по сили закона радницима радне заједнице, ако их неки од стечајних управитеља није задржао одређено вријеме на раду (чл. 219. ЗУР и чл. 141. За-

кона о санацији и престанку организације удруженог рада).

Ставови који су престали да важе

1. Обзиром на одредбу чл. 7. Закона о санацији и престанку организације удруженог рада („Сл. лист СФРЈ“ број 41/80) који не предвиђа провођење стечајног поступка над радном организацијом утврђује се да су престали важити ставови 4.1, 4.2. и 4.3. заузети на другом састанку одржаном дана 20. до 22. студеног 1974. у Пећи.

2. Утврђује се престанак важења става заузетог на другом састанку у Пећи (20—22. XI 1974) који се односи на рок застаре потраживања за накнаду штете од организације удруженог рада, коју учини њезин радник кривичним делом. Ово из разлога, јер је на XI састанку у Аранђеловцу (16—18. V 1979) о овом питању заузет другачији став (XI/II-4.2.).

По одобрењу прештампано из Билтена судске праксе број 5 Врховног суда Војводине.

Наставак у следећем броју.

САОПШТЕЊА

ИЗ СЕДНИЦЕ УПРАВНОГ ОДБОРА

Управни одбор Адвокатске коморе Војводине, на седници одржаној 22. октобра 1982. године, донео је следећа решења:

1) Узет је на знање извештај председника и секретара Управног одбора о раду органа између две седнице.

2) Узет је на знање извештај благајника Управног одбора о стању финансијских средстава планираних за редовно пословање Коморе и извештај о прикупљеним средствима за оправку зграде Адвокатске коморе Војводине и исплаћеним трошковима за оправку.

3) Управни одбор је усвојио предлог Финансијског плана прихода и расхода Адвокатске коморе Војводине за 1983. годину. Предлог Финансијског плана објавиће се са Скупштинским материјалом.

4) Управни одбор усвојио је предлог одлуке о повишењу чланарине адвоката почев од 1. I 1983. година за 200.— динара месечно. Месечна чланарина у 1983. години износиће 800.— динара. Предлог одлуке упућен је Скупштини Адвокатске коморе Војводине на доношење.

5) Управни одбор упознат је са предлозима кандидата за изборе органа Адвокатске коморе Војводине које су доставиле Општинске организације адвоката у седиштима виших судова.

6) Решењем број 275/82. уписује се у Именик адвоката Радоњић Митар, са седиштем канцеларије у Новом Саду у Ул. Петра Драпшина бр. 21/I, са даном 1. новембар 1982. године.

7) Решењем број 284/82. уписује се у Именик адвоката Шећеров Урош, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Ул. Илије Огњановића бр. 3, са даном 22. октобар 1982. године.

8) Решењем број 293/82. уписује се у Именик адвоката Милић Мирослав, са седиштем адвокатске канцеларије у Пећинцима, Ул. Браће Видковић бр. 10.

9) Решењем број 299/82. уписује се у Именик адвоката Јовановић Тиса са седиштем канцеларије у Ковину, Ул. Маршала Тита бр. 96, а са даном 1. новембар 1982. године.

10) Решењем број 313/82. уписује се у Именик адвокатских приправника Заклан Миленко, са адвокатско-приправничком вежбом код Вуксановић Владимира, адвоката у Инђији. Адвокатско-приправничка вежба тече од 22. октобра 1982. године.

11) Решењем број 319/82. уписује се у Именик адвокатских приправника Пејовић Зоран, са адвокатско-приправничком вежбом код Кнежевић Слободана, адвоката у Новом Саду. Адвокатско-приправничка вежба тече од 22. октобра 1982. године.

12) Решењем број 310/82. узето је на знање да је Божовић Милорад, адвокат из Банатског Новог Села, са даном 11. октобар 1982. године преселио седиште своје адвокатске канцеларије у Панчево, ЈНА бр. 7.

13) Решењем број 317/82. Шећеров Урош, адвокатски приправник из Новог Сада, са адвокатско-приправничком вежбом код Шећеров Миомира, адвоката у Новом Саду, брише се из Именика адвокатских приправника са даном 22. октобар 1982. године, јер је уписан у Именик адвоката.

14) Решењем број 320/82. узето је на знање да је Обрадовић Мирослав, адвокатски приправник из Новог Сада, са вежбом у Удруженој адвокатској канцеларији Каћански Миливоја и Вебер Борба, адвоката из Новог Сада, са даном 6. октобар 1982. године наступио одслужење војног рока, и утврђује да Обрадовић Мирославу до повратка из ЈНА мирују права и дужности адвокатског приправника уписаног у Именику адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине на страни 1856.

15) Решењем број 244/82. ставља се ван снаге решење Управног одбора Адвокатске коморе Војводине број 244/82. од 3. септембра 1982. године којим се Гутеша Ратко, рођен 18. јуна 1949. године, уписује у Именик адвокатских приправника са вежбом код Гутеша Илије, адвоката у Планишту, јер у року од 30 дана од када му је саопштена одлука о одобрењу уписа није дао свечану изјаву. Захтев се може поновити.

16) Решењем број 295/82. узето је на знање да је Воргић Александар, адвокатски приправник из Новог Сада са вежбом у Удруженој адвокатској канцеларији др Николе Воргића и Зорана Вучевића, адвоката из Новог Сада, са даном 7. октобар 1982. године наступио одслужење војног рока и утврђује да Воргић Александру до повратка из ЈНА мирују права и дужности адвокатског приправника уписаног у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине на страни 1883.

Управни одбор прихватио је став Општинске организације адвоката Новог Сада и одлучио да се приступи реизборности органа „Гласника“ након доношења правилника о раду „Гласника“ и сачињења програма и плана рада „Гласника“.

Управни одбор

**СА XVIII СЕДНИЦЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ АДВОКАТА
ОДРЖАНЕ 23. ОКТОБРА 1982. ГОДИНЕ У НОВОМ САДУ**

1) Конференција адвоката на основу чл. 81. тачке 7. Статута Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду, на основу предлога Општинских организација адвоката, утврдила је кандидатску листу за изборе свих органа Адвокатске коморе Војводине који ће се одржати на Скупштини Адвокатске коморе Војводине сазваној за 11. децембар 1982. године у Новом Саду.

Кандидатска листа објавиће се у Скупштинском материјалу.

2) Конференција адвоката на основу чл. 81. тачке 8. Статута Адвокатске коморе Војводине именovala је Изборну комисију.

Имена чланова Изборне комисије објавиће се у Скупштинском материјалу.

3) Конференција адвоката утврдила је предлог Финансијског плана прихода и расхода Адвокатске коморе Војводине за 1983. годину.

Предлог Финансијског плана објавиће се у Скупштинском материјалу.

4) Конференција адвоката утврдила је предлог одлуке Управног одбора о повишењу чланарине адвоката за 200.— динара месечно почев од 1. јануара 1983. године (чланарина од 1. јануара 1983. године износиће 800.— динара месечно).

Уређивачки савет:

Председник:

Никола Вујашиковић
судија Врховног суда Војводине

Светозар Дракулић, заменик јавног правобраниоца Војводине, *Антоније Борић*, саветник покрајинског секретара за правосудје и општу управу, *Никола Јеловац*, адвокат у Сомбору, *Васа Калишки*, адвокат у Панчеву, *Жива Коњевић*, шеф Службе за скупштинске послове Привредне коморе Војводине, *Војислав Маринков*, адвокат у Вршцу, *др Љубиша Милошевић*, редовни професор Правног факултета у Н. Саду, *Душан Мићић*, секретар Покрајинског друштвеног правобраниоца самоуправљања, *Светозар Николић*, судија Врховног суда Војводине, *Милан Рапајић*, адвокат у Новом Саду, *Војислав Рашовић*, адвокат у Сремској Митровици, *Ласло Цабафи*, адвокат у Зрењанину, *др Петар Шарчевић*, доцент Правног факултета на Ријечи, *Душан Шипка*, стручно-политички сарадник у Покрајинској конференцији ССРН Војводине

Уређивачки одбор:

Главни и одговорни уредник

Сава Савић
адвокат у Новом Саду

Борђе Вебер, адвокат у Новом Саду, *Светозар Добросављевић*, судија Општинског суда у Новом Саду, *Мирослав Здејлар*, адвокат у Новом Саду, *Живко Киселички*, судија Вишег суда у Новом Саду

Технички уредник:

Мирјана Јовановић

Гласник издаје и власник је Адвокатска комора Војводине, 21000 Нови Сад, Змај Јовина 20/1. — Телефон: 29-459. Годишња претплата 600.— дин.
Претплата за иностранство 48 долара. Цена једног броја 60.— дин.
Тек. рачун 65700-678-2047. Рукописи се не враћају.

У издавању часописа учествује и Самоуправна интересна заједница за научни рад Војводине

На основу мишљења Покрајинског секретаријата за образовање, науку и културу САНП бр. 418-18 од 23. маја 1973. године, *Гласник* је стручна публикација ослобођена основног и посебног пореза на промет.

РО Штампарија „Будућност“, Шумадијска 12, Нови Сад

